NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNIKA

LETO XII

ŠTEVILKA 113

SEPTEMBER 1984

Razprave o sklepih 13. seje CK ZKJ

V okviru aktivnosti o sklepih 13. seje CK ZKJ potekajo v občinski organizaciji ZK Vrhnika številne razprave. Tako obravnavajo OO ZK poleg vloge in položaja ZK tudi aktualne probleme svoje sredine.

Posebno zanimive razprave so bile na sestanku aktiva komunistov — neposrednih proizvajalcev. Člani aktiva so zelo kritično ocenili delo nekaterih OO ZK v katerem je preveč formalizma, razprav zaradi razprav, posplošenega »govoričenja«, premalo pa je delo OO ZK povezano z konkretnimi razmerami svojega okolja. Precej kritik je bilo izrečenih tudi na račun slabega informiranja delavcev, ter premajhne odgovornosti na vseh nivojih.

Na razširjeni seji predsedstva OK ZRVS Vrhnika je tekla razprava o aktivnostih rezervnih vojaških starešin v družbenopolitičnem delu. Posebno kritično so ocenili delo nekaterih KO ZRVS, pa tudi nekatera dogajanja v občini.

Po posvetu predsednikov KK SZDL ter nekaterih članov vodstev v KS je bila osrednja tema delovanje DPO, še posebej ZK v okviru SZDL pri reševanju aktualnih družbenoekonomskih in političnih vprašanj po posameznih KS. Prisotni so menili, da je zaradi nerazrešenih sporov in ne do kraja rešenih problemov oziroma njihovega prepočasnega reševanja, nastalo veliko moralno-politične škode, kajti nezadovoljstvo odvrača ljudi od sodelovanja.

Aktivnosti se bodo nadaljevale do konca oktobra, ko bodo na seji občinskega komiteja ZK strnili razprave in zavzeli enotno stališče do sklepov CK ZKJ.

T. T.

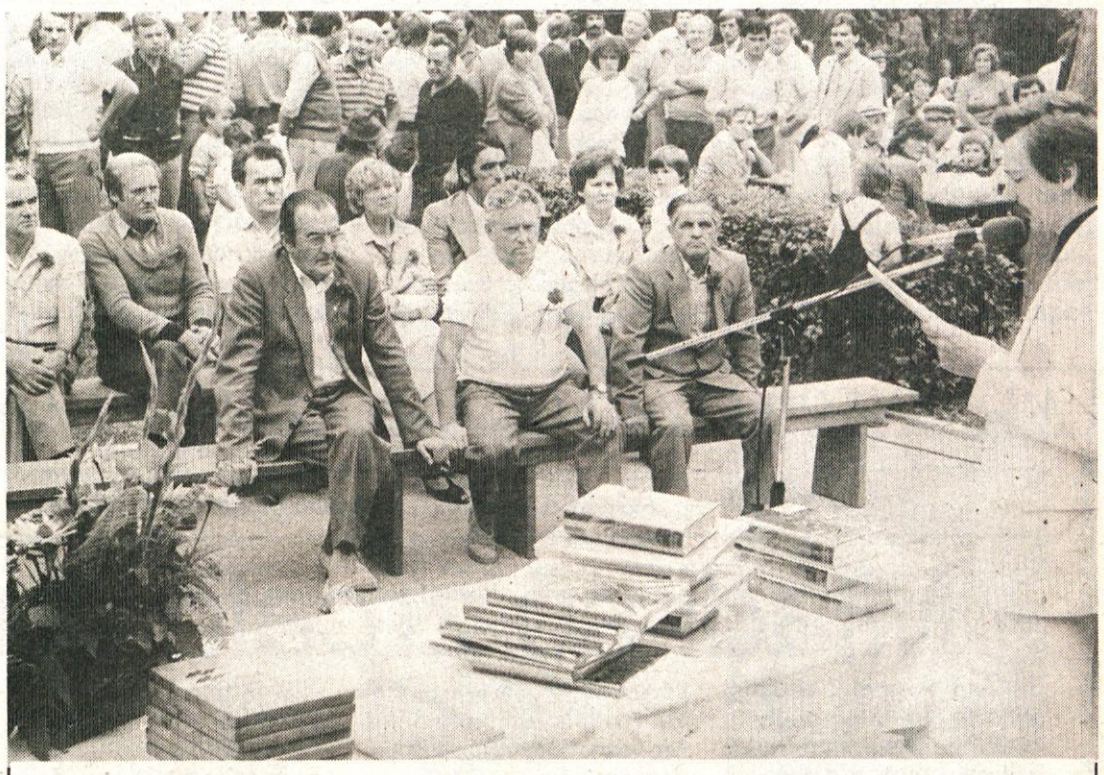

Lepa tradicija se nadaljuje

Lesnoindustrijski kombinat nadaljuje s tradicijo prijateljskih srečanj vseh zaposlenih v Bistri. Lepa priložnost, da pregledajo rezultate preteklega leta, podelijo nagrade in priznanja najzaslužnejšim, tudi upokojencem; seveda je treba tudi utrditi stara prijateljstva, ustvariti nova in — preživeti lep dan.

Delavci Lika so letos izvozili na ameriško tržišče trimiljonti stol, kar je v preteklih petnajstih letih sodelovanja z družbo CCFI iz ZDA prineslo veliko milijonov dolarjev.

M. A.

Zamenjajte čimpreje osebne izkaznice

Na oddelku za notranje zadeve so sredi septembra izdali šele deset tisočo osebno izkaznico.

Zaradi izredno velikega števila občanov, ki še vedno niso zamenjali osebne izkaznice

OBVEŠČAMO

vse zamudnike, da lahko vložijo zahtevek za zamenjavo osebne izkaznice tudi

v SOBOTO, 29. septembra, 6. oktobra in 13. oktobra
v času od 7.00 do 12.00 ure

v prostorih občinskega oddelka za notranje zadeve Vrhnika

Preprečiti propadanje vaških šol

Nekdanje vaške šole so potrebne takojšnjega temeljitega popravila, v nasprotnem primeru se bomo čez leto ali dve, če bomo hoteli obnoviti ta poslopja, srečali še z večjimi stroški. Zataknilo pa se je pri denarju. Kako dobiti toliko potrebnih sredstev, da bi lastnika, to sta osnovni šoli Ivan Cankar in Log-Dragomer, lahko vsaj za silo »pokrpali« in preprečili propadanje teh poslopij.

Da bi zagotovili bolj organizirano in načrtno vzdrževanje nekdanjih vaških šol in dislociranih šolskih objektov, je občinski komite za družbene dejavnosti in občo upravo — skupaj z izobraževalno skupnostjo in obema osnovnima šolama — pretresal možnosti, kako te stavbe zaščititi pred nadaljnjim propadanjem.

Šola Logatec-Zaplana, ki je sicer na območju občine Logatec, vendar je njen lastnik Cankarjeva šola, je v slabem stanju. Predvsem streha in žlebovi so potrebni takojšnjega popravila, saj na posameznih mestih deževnica zamaka zidove. V prvem nadstropju stanuje ena stranka, pritličje pa občasno uporabljajo krajani.

Šolo v Zaplani so letos prekrili, lani pa so že obnovili električno napeljavo v celi stavbi. V šoli je vaška trgovina in dve stranki.

V Podlipi, kjer staro šolo uporablja krajevna skupnost in je v njej tudi ena stranka, bo potrebno preložiti strešno opeko in popraviti žlebove.

Bevška šola čaka še na obnovo dvoriščne strani strehe in na dokončanje prenove oken. V njej so dislocirani oddelki osnovne šole.

Na Drenovem griču bo treba popraviti nekaj oken, streho in žlebove. Tudi v njej je še pouk.

Del stare šole na Logu je bil pred kratkim obnovljen in služi otroškemu varstvu, v ostalem delu pa so stranke. Tudi ta objekt je še potreben popravila.

Če bi hoteli vse to urediti, bi potrebovali dokajšnja sredstva, teh pa ni. Zato so se dogovorili, da komisija pri izobraževalni skupnosti ugotovi, kje so potrebna takojšnja popravila in poskuša zanje »najti« vsaj najnujnejša sredstva. Za vnaprej pa je potrebno pripraviti program za načrtno vzdrževanje, ob tem pa določiti namen objektov in ugotoviti tudi želje in potrebe krajevnih skupnosti.

Na tej seji je bilo slišati, da imajo šole probleme tudi z vzdrževanjem novih, ravnokar zgrajenih šol. Ugotavljajo, da so slabo grajene, s številnimi napakami, ki se pri novogradnji ne bi smele kazati: puščajo strehe, tudi omet je že nekje odpadel, pokajo stene. Zato v šolah pravijo, da kaj težko najdejo denar še za stare šole, ko morajo dokajšnja sredstva nameniti za vzdrževanje novih.

Komunalno podjetje Vrhnika obvešča, da bo 19. 10. 1984 odvažalo kosovne odpadke. Občani naj odpadke pripravijo na običajna mesta ob cesti.

TA MESEC V SKUPŠČINI

Zagotavljanje socialne varnosti

Naraščanje življenjskih stroškov in hkrati zmanjševanje realne vrednosti osebnih dohodkov je v zadnjem času bistveno znižalo socialno varnost tudi marsikateremu našemu občanu. To pomeni, da bomo tudi pri nas, tako kot v drugih občinah, temeljito preanalizirali kako se uresničuje socialna politika.

Nekateri podatki, ki jih je pokazala analiza kažejo, da se je realna vrednost raznih oblik družbenih pomoči tako znižala, da je v občini nekaj družin, ki kljub pomoči komaj presegajo štiri tisoč dinarjev mesečno na družinskega člana. V občini je po podatkih Centra za socialno delo nekaj nad petsto družin, ki prejemajo katerokoli socialno varstveno pomoč. Nedvomno je eden od elementov, ki imajo velik vpliv na dohodek in tako tudi na socialno varnost poklic oziroma izobrazba delavca, saj je med prejemniki socialne pomoči zaslediti pretežno nekvalificirane delavce.

Strokovne službe ugotavljajo, da številni delavci oziroma njihove družine brez pomoči ne bi mogle niti životariti.

Še bolj in temeljiteje bomo morali v prihodnje redno spremljati razmere posameznikov in družin, ki so socialno ogroženi, med njimi so nedvomno tisti z najnižjimi osebnimi dohodki, družine z večjim številom otrok, upokojenci z nizkimi pokojninami, invalidi in seveda občani, ki žive le od družbene pomoči.

Problematika je polna življenjskosti, zato bodo o njej temeljito spregovorili tudi delegati na prihodnji seji občinske skupščine. (Celovito poročilo je objavljeno v delegatski prilogi. Preberite ga in posredujte svoja mnenja vašim delegacijam.)

»Cilje, ki jih zasledujemo sedaj in v bodoče — povečati intenzivnost pridelave na hektar naših zemljišč in povečati tržnost — bomo dosegli le ob dobri organiziranosti kmetov,« je dejal Leo inž. Frelih predsednik zadružne zveze Slovenije na otvoritvi živinorejske razstave na Vrhniki. Več o prireditvah ob 80. letnici zadružnega gibanja in organiziranega mlekarstva na 3. strani.

Učna ura na cesti

S prvimi šolskimi obveznostmi poteka za prvošolčke tudi šola na cesti. Osnovne šole v naši občini sodelujejo s postajo ljudske milice na Vrhniki — prvošolčki se seznanjajo s prometnim režimom v okolici šol, posebno pa z mestom najmlajših udeležencev v javnem prometu. Tako sodelovanje seveda prinaša sadove: vrhniška občina je ena od redkih v Sloveniji, ki se lahko pohvali z nizko številko nesreč med šolsko mladino.

M. A.

Gradnja montažnega objekta poleg Mercatorja

Z ozirom na številna vprašanja in kritične pripombe nekaterih občanov in organizacij v zvezi z gradbenim posegom na površini poleg Mercatorja ob Ulici 6. maja sporočamo naslednjo informacijo:

Na Vrhniki sta se v zadnjem času oblikovali dve območji, ki sta primerni za postavitev kioskov, to je območje ob hotelu Mantova in ob Ulici 6. maja. Zaledje družbenih in poslovnih organizacij, trgovin ter stanovanjskih objektov, je na obeh območjih vzpodbudilo povpraševanje po uslugah kot so npr. prodaja časopisov in cigaret, cvetličarna, prodaja toplih prigrizkov, kave itd. Nekatere teh dejavnosti so lahko organizirane v tipskih kioskih, za nekatere pa je protrebno postaviti posebne montažne objekte npr. za prodajo zelenjave in sadja, slaščičarno ipd.

Strokovna urbanistična služba Zavoda za urbanistično načrtovanje Vrhnika je na predlog investitorjev Neđota in Abolija Alirize preverila možno lokacijo montažnega objekta za prodajo slaščic in ocenila kot najprimernejšo lokacijo prosto površino poleg Mercatorja. Zemljišče je z zazidalnim načrtom Klis, potrjenih v letu 1978, določeno kot rezervat za gradnjo družbenega pomena, po pravilniku zazidalnega načrta pa končni program izvedbe, na podlagi dokazanih utemeljitev in usklajenih potreb obravnava in potrdi občinska skupščina.

Predlog lokacije so obravnavali odbori za urejanje prostora pri IS SO Vrhnika, KS Vrhnika dne 7. 10. 1982 in 15. 3. 83, IS SO Vrhnika dne 11. 4. 83 in sprejeli tudi glede na dejstvo, da je površina več ali manj neizkoriščena, žal pogosto zanemarjena, izraba pa nedorečena in časovno odmaknjena, k lokaciji soglasje. To soglasje je bilo osnova za izdelavo lokacijske dokumentacije, tehnične dokumentacije in izdajo upravnih odločb. Zaradi obravnave površine kot jo določa ZN Klis, je bila lokacija montažnega objekta določena z omejitvami in sicer s pogojem, da bo treba objekt v primeru potrebe za izrabo površine v drug namen, odstraniti. Taka obveza je določena v izreku odločbe o lokaciji, kar je investitor sprejel, kot tudi pogoj odstranitve, brez zahtev za odškodnino za vlaganje v zemljišče, kar je poseben pogoj sklepa IS SO Vrhnika.

Upravni organ je v lokacijskem postopku sledil določilu odloka o urbanističnem redu v občini Vrhnika, ki ga je sprejela SO Vrhnika v letu 1981. Odlok za postavitev montažnih objektov predvideva le priglasitev del, ker pa je obravnavan objekt posegel površino 12 kv m (kar je še dovoljena površina za objekte, ki se priglašajo) smo stranki napotili na reden lokacijski postopek, ki je zaključen s pravnomočno odločbo.

S postavitvijo objekta bo površina vsaj za določen čas koristno izrabljena, ves okoliš bo pridobil pestrejšo ponudbo gostinskih uslug, kot kvaliteto z estetsko zasnovo objekta in njegove okolice.

Bojazen, da bo z obravnavanim posegom onemogočena realizacija gradnje družbenega pomena, ki je tudi sicer v tem času neredna, je torej odveč in neutemeljena.

Komite za družbenoekonomski razvoj in družbeno planiranje

Seminar za aktiviste RK

Občinska organizacija Rdečega križa Vrhnika bo v sodelovanju s predsedstvom skupščine RK Slovenije v oktobru organizirala seminar za aktiviste RK v krajevni skupnosti iz občine Vrhnika. Na seminar bodo poleg aktivistov RK vabljeni predsedniki in člani Izvršnih odborov krajevnih organizacij RK.

Udeleženci seminarja se bodo seznanili z delom in vsebinskimi usmeritvami, ki jih bodo lahko uspešno koristili kot aktivisti rdečega križa v krajevni skupnosti.

Nega bolnika — tečaj RK

Nega bolnika je sestavni del uspešnega zdravljenja. Zaradi tega je nujno potrebno ne samo poznavanje tehnike, temveč tudi naloge in vloga nege bolnika na domu.

Danes, jutri, vsak trenutek lahko sleherni dom dobi bolnika, vsak od nas lahko v trenutku postane bolnik. Domače znanje, obvladovanje osnovnih principov s področja nege bolnika prilagojeno domači hiši je v veliko korist domačim, v največjo pa samemu bolniku.

Že vrsto let čutimo potrebo osnovnega znanja s področja nege bolnika na domu, ki bi zadovoljila najširše kroge ljudi.

Število bolnikov narašča in skrb za njih naj bo splošna. Občinska organizacija Rdečega križa Vrhnika bo po krajevnih skupnostih v občini Vrhnika organizirala tečaje iz nege bolnika na domu in vabi k sodelovanju.

Tečaj na Vrhniki se bo pričel 22. oktobra 1984 v prostorih občinskega odbora RK Vrhnika, Na Klisu C-1 s pričetkom ob 18. uri.

V KS Dragomer Lukovica se bo tečaj pričel 12. novembra 1984 v prostorih doma KS v Dragomerju s pričetkom ob 18. uri.

Prijavite se na Občinski organizaciji Rdečega križa Vrhnika, Na Klisu C-1, kjer boste dobili tudi vse informacije, lahko tudi po telefonu št. 752-105.

OO RK VRHNIKA

MLADIMI OD DVAJSETEGA DO DVAJSETEGA ● **MED MLADIMI OD DVAJSETEGA DO DVAJSETEGA**

POROČILO O DELU MLADINSKE ORGANIZACIJE

Mladi so zrcalo družbe

Minilo je prvo mandatno obdobje po XI. kongresu ZSMS in ZSMJ. V teh dveh letih smo sproti pregledovali in si zastavljali naloge za naprej. Poskušali smo biti prisotni v vseh sredinah, biti seznanjeni z njihovimi problemi, trudili smo se, da bi pripomogli k reševanju problemov in izboljšanju položaja mladih, ki se še vedno vsak dan slabša. Pregovor, ki pravi, da so mladi zrcalo družbe in razmer, še vedno drži. Svoj položaj v družbi si bomo morali izboriti sami, zato moramo postati glasnejši in odločnejši kot smo bili do sedaj.

Najtežje breme pri tem bodo nosili mladi v združenem delu. Nepovezanost znotraj TOZD-ov je največja ovira pri uveljavljanju mladih v procesu samoupravljanja. Delujejo vsak zase, kakor vedo in znajo. Mlademu delavcu prav hitro dopovejo, da če ne bo tiho, mu ne bo lahko; ne zavedajo pa se, da je njihova moč v enotnem nastopu preko OO ZSMS. Tu pa čaka predsednike in predsedstva OO ZSMS v OZD precej težka naloga. Šele potem se bodo lahko lotili sprememb, ki so nujno potrebne v našem združenem delu. Te pa so med drugim:

— oprema v tovarnah je v veliki večini že precej iztrošena, vendar ne dela s 100% zmogljivostjo. Organizacija dela je tudi eden izmed zaviralnih faktorjev pri doseganju višje produktivnosti;

— o uvajanju dvo in tro izmenskega dela se samo govori kot eni izmed nalog pri reševanju problema nezaposlenosti. Konkretnega še ni bilo narejenega nič;

— kljub temu, da moramo delati na dosedanjih proizvodnih programih, pa se morajo istočasno pripravljati programi, ki imajo prihodnost oz. če te že imamo, da jih širimo in izpopolnjujemo;

— omejevanje nadurnega, pogodbenega in honorarnega dela ni nič novega. Vendar pa bi morale OZD istočasno s tem dati poseben pomen pripravniškim programom in pripravnikom ter izkoristiti njihovo delovno vnemo na začetku. Vsekakor pa bi se moralo maksimalno izkoristiti znanje vsakega zaposlenega (ter ga tudi primerno nagraditi), ker je tu še veliko neizkoriščenih potencialov. Hkrati s tem pa strmeti k čim večji strokovni usposobljenosti zaposlenih v OZD;

— tudi področje inovatorstva in uvajanje znanosti v naših OZD je velik tabu. Inovatorstvo v naših OZD še nima vloge, ki bi jo moralo imeti;

— prav gotovo pa bi vse to pripomoglo tudi k izboljšanju OD delavcev, ker je še vedno več delavcev, tudi mladih, ki si s svojim delom v OZD ne morejo zagotoviti socialne in materialne varnosti, ter postajajo socialni podpiranci, kar pa verjetno ni prijetno.

Težko stanje gospodarstva pa verižno potegne za seboj še niz ostalih problemov na področju negospodarstva. Pritožujemo se nad storitvami zdravstvenih delavcev, jezimo se, ker je premalo prostora v vrtcih, jadikujemo nad počasno in drago stanovanjsko izgradnjo, učni programi v šolah iz leta v leto manj ustrezajo dejanskim potrebam združenega dela, metode dela so zastarele, ne vzpodbujajo ustvarjalnosti pri mladih predvsem v srednjem usmerjenem izobraževanju in na fakultetah.

Govorimo o prestrukturiranju gospodarstva in vpeljavi čim modernejše tehnologije, OZD pa razpisujejo največ kadrovskih štipendij za II., III. in IV. stopnjo izobrazbe. Kaj so res že vsi tako izobraženi in izšolani, da višjih stopenj ne potrebujemo? Na ta način mnogo mladih ostane brez štipendij in se šolajo z negotovostjo glede svoje zaposlitve.

V krajevnih skupnostih se mladi v OO ZSMS že leta vrtijo v začaranem krogu — katerega vzrok je pomanjkanje denarja. Finančnih sredstev za mladinsko organizacijo ni bilo nikoli veliko, pa še ta sredstva se iz leta v leto manjšajo. Večino denarja dobijo OO ZSMS z organiziranjem plesov, proslav, veselic. In zakaj se ta denar porabi? Za vzdrževanje in opremljanje mladinskih prostorov, ki so največkrat majhni, temni, vlažni — skratka to so večinoma najslabši prostori, ki jih krajevna skupnost premore. Tako se generacija za generacijo ukvarja z ureditvijo prostorov, s pridobivanjem finančnih sredstev, namesto, da bi se posvetili problemom in njihovim reševanjem, ki so življenjskega pomena za mladega človeka: izobraževanje, štipendiranje, zaposlovanje, stanovanjska problematika, problemi otroškega varstva, kulture, telesne kulture, društev...

Z vsemi temi problemi je obremenjen tudi naš mladinec, ki pa se znajde ali ne. Zato ni čudno, če mladi negodujejo. Delegatski sistem kot način za reševanje problemov še ne deluje tako kot bi moral, tudi mladi se ga še premalo poslužujemo, morda tudi zato, ker ga še nismo v celoti osvojili.

V predsedstvu OK ZSMS nismo naredili nekih bistvenih vsebinskih premikov, povsod smo bili prisotni, sedaj pa je skrajni čas, da iz opozarjanja preidemo na konkretne zahteve in akcije. Spremembe na bolje pa se kažejo predvsem pri nekaterih do sedaj »standardnih« akcijah.

— sprejemu Štafete mladosti in praznovanju Dneva mladosti smo želeli dati novo obliko, morda tudi zato, ker se je letos veliko govorilo o zaključni prireditvi v Beogradu. O tem so se veliko pogovarjali po OO ZSMS in so načrt sprejema sprejeli tudi na seji občinske konference.

Odpovedali smo se dragi centralni prireditvi in imeli več manjših. Tako je v programu sodelovalo več mladincev in osnovnošolcev.

— sodelovanje vojaškega ansambla je samo ena izmed oblik sodelovanja med mladinci s terena in mladimi vojaki, ki so na odsluženju vojaškega roka in se povezujejo v konference ZSMS znotraj vojašnice. Lahko trdimo, da smo začeli sodelovati na več področjih. Eno takih je skupen pohod »Po poteh I. tankovske brigade« pod pokroviteljstvom VP 5312 in OK ZSMS Vrhnika.

— lokalna akcija na Pokojišču je bila letos mesec dni kasneje. Program del je bil manj obsežen, delo pa je zaviralo tudi pomanjkanje materiala. Brigadirji so opravili vsa pripravljalna dela. Dober mesec kasneje so za en dan prišli na Pokojišče brigadirji, ki so se udeležili R MDA Bela Krajina 84.

— imeli smo redne mesečne posvete s predsedniki OO ZSMS. Na srečanjih smo se dogovarjali za akcije, reševali problematiko posameznih OO ZSMS in se medsebojno informirali o aktivnostih. Ena večjih tem je bila tudi socialna problematika v KS. Informiranje OO ZSMS je potekalo preko Informatorja, ki je izhajal po potrebi najmanj enkrat mesečno in preko Našega časopisa.

— stalno smo nadzorovali štipendijsko politiko v občini, predvsem iz združenih sredstev. Od prosilcev za štipendije iz združenih sredstev so bili odklonjeni samo tisti prosilci, ki niso izpolnjevali pogojev za pridobitev štipendij iz združenih sredstev (predvsem previsok dohodek na člana družine).

— število nezaposlenih se tudi letos ni povečalo. Tudi število iskalcev prve zaposlitve se stalno giblje med 10 in 20. Pet (5) mladih je pripravnikov, ki so prišli iz programa usmerjenega izobraževanja in še niso dobili dela kot pripravniki.

Izmed še drugih številnih aktivnosti, ki jih navaja poročilo, smo po našem mnenju izdvojili le najpomembnejše. Obširnejše poročilo z letne programsko volilne konference pa vam bomo posredovali v prihodnjem časopisu.

Bil sem v brigadi RKS

Letos sem se odločil, da del svojih počitnic zopet preživim na MDA, in sicer v RMDA Kobansko 84, v Ribnici na Pohorju. Že lani sem bil v brigadi RKS na ZMDA Vipavska dolina 83. Ker mi je bilo delo v brigadi RK zelo všeč, sem se za to vrsto brigade odločil tudi letos. Bila mi je zaupana funkcija komandanta. Da sem šel v brigado, sem se odločil tudi zato, ker sem ugotovil, da čas, ki ga preživiš v njej, ni vržen proč, kakor napačno mislijo nekateri posamezniki.

Brigado RK Dr. Jože Potrč, ki je delovala v prvi izmeni na RMDA Kobansko 84, so sestavljale 4 enote: socialna, vzgojiteljska, tehnična in zdravstvena. Vsaka enota ima svoj program. Socialna enota opravlja obiske pri socialno ogroženih osebah in družinah, vzgojiteljska deluje v brigadirskih vrtcih, tehnična pomaga kmetom pri najrazličnejših opravilih. Zdravstvena enota pa opravlja zdravstveno pomoč v naselju, na trasi in pomaga v zdravstvenih domovih. Pri delu vodijo brigadirje mentorji. Brigado RKS sestavljajo v največji meri dijaki in študentje srednjih oziroma višjih šol. Slaba stran programa o delovanju brigade Dr. Jože Potrč je bila v tem, da brigadirjem določenih enot ni bilo omogočeno več samostojnosti pri opravljanju njihovega dela.

Tako so brigadirke vzgojiteljske enote le pomagale v okoliških vrtcih pri delu vzgojiteljic, mislim pa, da so pri tem delu sposobne večje samostojnosti. V delu zdravstvene enote sem pogrešal več terenskega dela, obiskov in nege bolnika na domu, patronažne službe. Potrebno bi bilo tudi večje sodelovanje socialne in tehnične enote. Kadar tehnična enota ni imela dela na terenu, je priskočila na pomoč brigadirjem ostalih MDB na trasi. Ob sobotah pa so odšle na delovišče tudi ostale enote in pokazale, da lahko delajo popolnoma enakovredno z drugimi brigadami, kljub velikemu številu deklet. Dokaz za to pa je marsikatera žuljava roka in pa seveda veliko metrov izkopanega jarka. S tehnično enoto so odšle na teren občasno tudi brigadirke ostalih enot. Kljub temu, da so se nekateri prvič soočili s težkim kmečkim delom, smo pospravili veliko sena, opleli precej krompirja in pomagali pri zidavi hleva. Največje plačilo za trud pa so bili zadovoljni obrazi domačinov.

Delo v brigadi RK je pestro in zanimivo, da pa bi te lastnosti še povečali, so si brigadirke zdravstvene in socialne enote ogledale Dom starejših občanov v Dravogradu. Brigadirke zdravstvene enote so se pri delu v različnih zdravstvenih domovih menjale, opravile pa so tudi po en obisk s socialno enoto in se tako seznanile tudi s tem delom.

Da pa se naša brigada ne bi preveč razlikovala od ostalih MDB, smo se v popoldanskem času popolnoma enakovredno vključili v življenje v naselju, tako v opravljanje dežurstev kakor tudi v sodelovanju na kulturnih, zabavnih in športnih prireditvah ter v izdajanju »stenčasa« in biltena.

Seveda pa nastanejo v brigadi tudi problemi. O vseh težavah, s katerimi se mladi srečujemo pri delu v brigadi, se pogovarjamo tako na zborih brigadirjev, kakor tudi na sekretariatu akcije, sekreteriatu izmene, svetu zbora brigadirjev, na sestankih ZK. Izkazalo se je, da marsikatero težavo oziroma napako rešimo lahko tudi mladi sami. Pomembno pri vsem je, da ima vsak brigadir pravico povedati svoje mnenje, želje in predloge, to pa je ena izmed osnovnih značilnosti samoupravljanja. Poleg tega se mladi iz različnih koncev Slovenije oziroma Jugoslavije spoznavamo, se drug drugemu prilagajamo, si pomagamo, uresničujemo skupne cilje, rešujemo probleme, sklepamo nova prijateljstva ter krepimo bratstvo in enotnost vseh narodov in narodnosti SFRJ. Tako pa opravljamo tudi obveznost do naroda, ki nam je omogočil, da živimo v svobodni neuvrščeni Titovi domovini. Delati z zavestjo, da tudi s svojim delom prispevaš del k razvoju nekega kraja, je seveda veliko zadovoljstvo.

Pri delu na trasi so nam priskočili na pomoč tudi pripadniki JNA in nekaj domačinov, s katerimi smo imeli družabne večere. Mislim, da nam kljub temu, da so bili domačini zadovoljni z našim delom, ni uspelo vzpostaviti pravih pristnih odnosov. To pa je seveda negativnost, ki bi ji bilo potrebno nameniti več pozornosti. Škoda, da imajo nekateri posamezniki še vedno nepravilno mnenje o brigadah oziroma MDA. Največkrat neupravičene govorice takih ljudi prispevajo svoj delež k temu, da imamo mladi večje probleme, bodisi doma ali drugje v družbi, zaradi odhoda na MDA. Vzrok za tako mnenje nekaterih je seveda slabo poznavanje dela MDB in pa neodgovorno obnašanje redkih brigadirjev, ki kršijo brigadirski red. Žal so med brigadirji še vedno tudi taki, ki pridejo na MDA le zato, da bi se zabavali, na delo, ki je osnovni cilj MDB, pa radi pozabijo.

Zaradi posebnega programa je brigade RK težko ocenjevati in jih pri njihovem delu primerjati z ostalimi MDB. Tako se večkrat zaplete pri podeljevanju priznanj. To pa pripelje do tega, da je lahko oškodovana za priznanje oziroma nagrado tako celotna brigada, kakor tudi marsikateri posameznik, ki si je s svojim vestnim delom na trasi oziroma terenu in tudi v naselju, tudi pošteno zaslužil. Zato je negodovanje in kakšna vroča beseda ob zaključku akcije oziroma izmene tudi razumljiva in upravičena.

Škoda, da se mladi še premalo odločajo za udeležbo na MDA in so tako brigade RK kakor tudi druge MDB mnogokrat nepopolne. Vzrok za to pa je tudi slaba predstavitev dela in življenja brigadirjev, že osnovnošolcem, še zlasti pa srednješolcem. Mnogokrat tudi DO ne dovolijo, da bi se mladi udeležili MDA, kar pa je večkrat neupravičeno. Razveseljivi so primeri, ko mladi iz DO koristijo svoj redni dopust ali izgubijo celo službo, za udeležbo na MDA.

Ponosen sem, da sem že dvakrat nosil brigadirko, prepričan sem tudi, da se bom dela na MDA še udeležil. Upam, da bo tale sicer skromen opis dela brigade RK pomagal tistim, ki se odločajo za udeležbo na MDA, bodisi v brigadi RK ali v katerikoli drugi MDB, pa tudi tistim, ki mislijo, da se v brigadi le zabavamo...!

DAMJAN SLABE

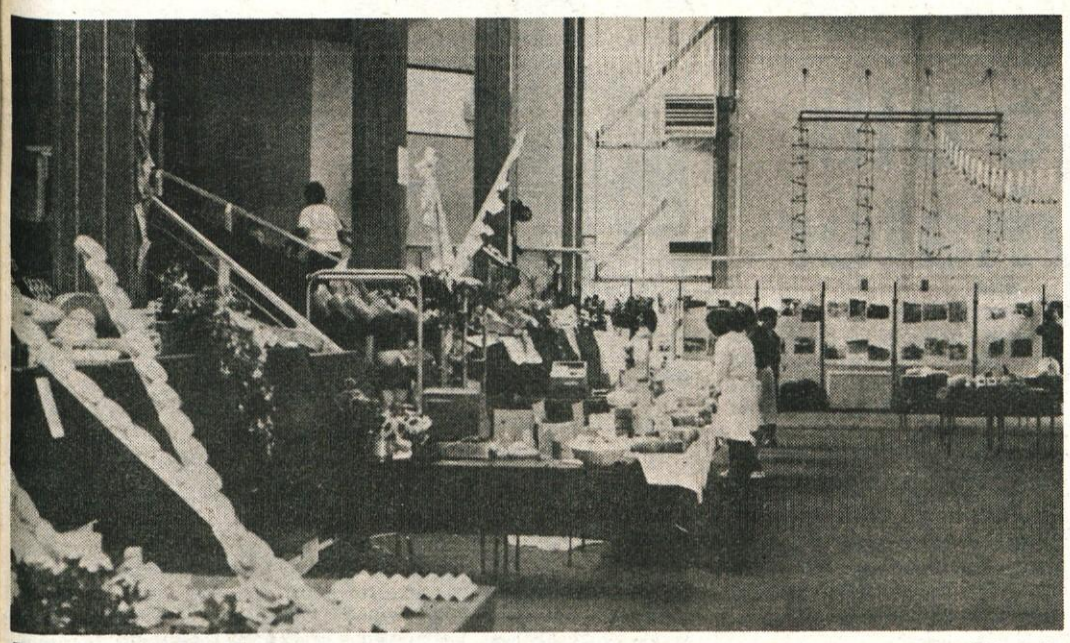

Razstava in prodaja sirov, na kateri so predstavili skoraj vso jugoslovansko proizvodnjo od skopskega kačkavalja do vrhniškega ementalca, je nadvse uspela.

Skupinska fotografija pionirjev vrhniškega mlekarstva in zaslužnih delavcev, ki so ob častitljivem jubileju KZ Vrhnika, dobili posebna priznanja.

Ustvarjalnih 80 let vrhniškega zadružništva

Ob 80. rojstnem dnevu KZ Vrhnika, ob častitljivi obletnici naprednega zadružnega gibanja in organiziranega mlekarstva, so člani in delavci te organizacije združenih kmetov pripravili vrsto prireditev, da bi prikazali svoje delovne uspehe in dali javnosti priložnost, da oceni, kako v tem koncu Slovenije bijemo v kmetijstvu boj za stabilizacijo, ki je hkrati tudi bitka za našo prihodnost.

Prireditve so se pravzaprav pričele že z razgovorom za okrogio mizo o položaju in vlogi združenega kmeta ter zadružnega kmetijstva konec avgusta, nadaljevali pa so se s strokovnim posvetom o higieni in pridobivanju mleka 7. septembra dopoldne, ki se ga je udeležilo približno 120 mlekarjev in pospeševalcev iz vse Slovenije; svoj višek so dosegle z otvoritvijo razstave in prodaje sirov istega dne dopoldne in naslednjega dne, s slovesno otvoritvijo živinorejske razstave. Gojitelji malih živali so pripravili posebno razstavo.

Posebno obeležje in pomen je prireditvam dala prisotnost predstavnikov družbenopolitičnih organizacij, republiških upravnih organov, slovenskih znanstveno-raziskovalnih ustanov, Zadružne zveze, mnogih drugih gostov in številnih ustanov, Zadružne zveze, mnogih drugih gostov in številnega občinstva. Otvoritve razstave sirov se je udeležil tudi France Popit, predsednik predsedstva SRS in častni občan občine Vrhnika.

Janez Rozman in inž. Srečko Leskovec, nekdanji in sedanji direktor KZ Vrhnika izročata priznanje Francu Kovaču za najbolje ocenjeno kravo lisaste pasme.

7. septembra je osrednjo pozornost pritegnila razstava sirov v telovadnici OŠ Ivan Cankar, na kateri je prirediteljem uspelo predstaviti skoraj vso jugoslovansko proizvodnjo, od skopskega kačkavalja do vrhniškega ementalca. O pomenu prireje in predelave mleka je govoril **Milan inž. Hafner,** tajnik Živinorejsko-poslovne skupnosti Slovenije. Na kratki in prisrčni slovesnosti so podelili posebna priznanja pionirjem vrhniškega mlekarstva in vsem onim, ki so nadaljevali njihovo izročilo ter pri tem dosegali pomembne delovne uspehe in utrjevali samoupravno povezanost.

Priznanja so prejeli: **Jože Stanonik, Tine Jereb, Janez Petrič, Marjan Drašler, Kajetan Brence, Stanka Velkavrh, Janez Rozman, Andrej Štular, Rezka Zore, Jože Nagode, Ludvik Marolt, Janez Šemrov, Donat Jesenovec, Jože Baša, Anton Grebenc, Kristina Ogrin, Marija Trček, Marta Merlak, Janez Bradeško, Marija Ščukovt, Metka Turšič, Anton Ogrin in Bernarda Železnik.**

Že ob 9. uri dopoldne naslednjega dne, dve uri pred otvoritvijo živinorejske razstave, so se sestale ocenjevalne komisije, ki naj bi ugotovile, kdo so najboljši živinorejci iz vrhniške občine, KZ Logatec in KZ »Sora« Žiri. V športnem parku TVD Partizan so razstavili 102 glavi goveje živine in 14 konj.

Pokrovitelja živinorejske razstave sta bila Zadružna zveza Slovenije in Skupščina občine Vrhnika.

Po pričetku slovesnosti je najprej spregovoril **Leo inž. Frelih,** predsednik Zadružne zveze Slovenije, ki je odlično ocenil dosežke zadružnikov, potlej pa med drugim posebej opozoril:

»Organiziranost pomeni upravljati zadrugo in izpolnjevati dogovorjene naloge. Tu smo do sedaj še premalo naredili. V današnjem času pomeni dobra organiziranost temeljni pogoj za nadaljnje povezovanje s predelavo in trgovino, ki je največkrat popolnoma ločena od primarne proizvodnje. Slabosti tako umetno ločenih organizacij se še posebej pokažejo ob zapletenih tržnih razmerah, kot smo jim priča sedaj v živinoreji. Skupna odgovornost za izpeljavo proizvodnih nalog mora biti recept za dolgoročen razvoj živinoreje. Izkušnje zadnjega leta kažejo, da bo nujno natančno načrtovati proizvodnjo pri kmetih v zadrugah zaradi vsklajene prehrambene bilance. Za tak plan morata biti zainteresirana združeni kmet in potrošnik, saj kmetu zagotavlja socialno varnost, potrošniku pa dobro oskrbo.«

Andrej Vidovič, predsednik Sob Vrhnika je, preden je odprl razstavo, v kratekm nagovoru poudaril, da so prireditve v okviru praznovanja 80-letnice zadružništva in mlekarstva prijetna osvežitev v prizadevanjih za večjo pridelavo hrane, ki pa jih je treba izkoristiti za dodatno spodbudo, za doseganje še boljših rezultatov. Ohrabruje nas, je nadaljeval, da kljub neugodnim naravnim danostim in preprekam dosegamo v vrhniški občini zastavljene cilje in jih na nekaterih področjih celo presegamo.

Potlej so javno podelili posebna priznanja za dolgoletno uspešno sodelovanje s KZ Vrhnika, za dobro selekcijsko delo, vodenje samoupravnih organov in vse tiste dosežke, ki so zagotovili gospodarsko trdnost tej organizaciji združenih kmetov. Dobili so jih naslednji sodelavci, člani in organizacije: **Andrej Petelin, Oto Muck, Franc Furlan, Anton Simončič, Franc Oblak, Matevž Nagode, Matija Japelj, Kmetijski zavod Ljubljana, Veterinarski dom Vrhnika, Franc Gregurka, Franc Hladnik, Franc Umek, Marija Hren, Marjan Žnidaršič, Marko Furlan, Gabrijel Košir, Franc Košir, Stanko Perko, Franc Ambrožič, Franc Rus, Albin Novak, Anton Jelovšek, Franc Kovač, Valentin Rode, Stanko Samotorčan, Pavle Bradeško, Franc Žust in Janez Verbič.**

Kmetijski zavod Ljubljana pa je velika kravja zvonca, kot posebni priznanji za vsestransko uspešnost pri rejskem delu na področju govedoreje podelil **Francu Furlanu,** starosti notranjskih zadružnikov, in KZ Vrhnika.

Pred zaključkom slovesnosti je **Tone inž. Kandare,** predsednik pripravljalnega odbora za živinorejsko razstavo, začel z revijo najbolje ocenjenih živali in razglasil sklepe ocenjevalnih komisij.

Med konji je bila najbolje ocenjena žrebica last Franca Peklaja.

Prvo nagrajene živali iz KZ Vrhnika: krava rjave pasme nad 5 let, last **Janeza Hrena,** krava rjave pasme do 5 let, last **Janeza Verbiča,** krava lisaste pasme nad 5 let, last **Franca Kovača** in krava lisaste pasme do 5 let, last **Franca Rusa.** Prvonagrajena žival iz KZ Logatec, krava, last **Antona Vrabca** iz KGZ »Sora« Žiri, pa krava **Štefana Cigaleta.** Prvonagrajene telice: rjava pasma — telica **Pavla Bradeška,** lisasta pasma — telica **Franca Kovača.** Najbolje ocenjena kravja družina rjave pasme je last **Franca Jereba;** najboljšo kravjo družino lisaste pasme je imel **Ivan Gabrovšek.** Konji hladnokrvne pasme: žrebec, v reji pri **Jožetu Kovaču,** kobila **Janeza Meleta,** žrebica **Franca Peklaja** in iz B-kontrole kobila **Cirila Kosa.**

Otvoritve razstave sirov se je udeležil France Popit, predsednik predsedstva SRS in častni občan vrhniške občine, pred vojno tudi sam član naprednega kmečkega gibanja.

Ostale nagrade so dobili živinorejci: **Jakob Mavsar, Franc Peklaj, Franc Umek, Jože Gutnik, Franc Jazbar, Albin Novak, Stane Samotorčan, Peter Marinko, Stanko Perko.**

Besedilo:
MITJA KREFT
Fotografije:
MILORAD BORČIČ

Nace inž. Lovšin, direktor Kmetijskega zavoda Ljubljana izroča posebno priznanje — veliki kravji zvonec — Francu Furlanu, nestorju notranjskih zadružnikov za njegova dolgoletna uspešna prizadevanja pri rejskem delu.

Delo ocenjevalnih komisij je bilo naporno in odgovorno.

V Razorski dolini podeljena odlikovanja

Na letošnjem srečanju borcev, aktivistov in občanov v Razorski dolini, ki sta ga tudi tokrat organizirala občinski odbor ZZB NOV in vrhniška lovska družina, je predsednik občinske skupščine Andrej Vidovič podelil tudi odlikovanja za zasluge in dosežene uspehe pri delu, pomembnem za izgradnjo države.

Odlikovanja so prejeli:

Red zaslug za narod s srebrno zvezdo
Karel Nikolavčič

Rodil se je 30. 10. 1928 v Gorenjem Cerovu pri Novi Gorici. Med NOB je deloval v Narodni zaščiti na področju vasi Vršnjlk v Brdih in v Števerjanu. Leta 1948 je stopil v Ljudsko milico, bil v šoli na Jesenicah in do leta 1950 zaposlen v varnostnem bataljonu. V milici je ostal vse do upokojitve.

Je eden najvestnejših družbenopolitičnih delavcev. Že drugo mandatno dobo je predsednik KO ZZB Borovnica in delegat pri OK ZZB NOV Vrhnika. Je organizator proslave krajevnega praznika in dneva mrtvih. Poznan je kot delaven, vesten in požrtvovalen krajan. Je član predsedstva KK SZDL Borovnica in sveta krajevne skupnosti Borovnica.

Red dela s srebrnim vencem
Rafaela Novačan

Rodila se je 26. 9. 1927 v Radovljici. Na osnovno šolo Borovnica je prišla leta 1950 in ostala do upokojitve, leta 1981. Poleg pedagoškega dela v šoli se je močno angažirala na dramskem področju. Zrežirala je veliko predstav ter vodila lutkovni krožek. Učitelji in krajani Borovnice jo poznajo kot dobrega pedagoga, dostopnega in razumevajočega človeka, saj se je vedno posvetila problemom učencev in svojih sodelavcev.

Kot delegat šole je aktivno sodelovala v občinski in republiški zdravstveni skupnosti, kjer je opravljala več pomembnih funkcij. Bila je predsednica delavske kontrole in članica komisije za pritožbe pri Regionalni skupnosti Ljubljana. Na šoli je bila članica odbora za medsebojna delovna razmerja in stanovanjske zadeve.

Red dela s srebrnim vencem
Leopold Palčič

Rodil se je 2. 12. 1915 v Lazah pri Borovnici. Že pred vojno je deloval v delavskem kulturnem društvu Vzajemnost v Borovnici. Ob razpadu stare jugoslovanske vojske je bil zajet in je dočakal konec NOB v ujetništvu v Nemčiji.

Je dolgoletni član KO ZZB NOV Borovnica. Med drugim je bil tuid član odbora za vprašanja borcev pri SO Vrhnika. Leta 1976 se je upokojil in od takrat je zelo aktiven na kulturnem področju. Je skromen, pošten, aktiven in zato zelo priljubljen med krajani.

Medalja zaslug za narod
Fani Martinčič

Rodila se je 21. 3. 1911 v Borovnici. Že pred vojno je postala članica Delavskęga kulturnega društva Vzajemnost. Med NOB je bila nekaj časa zaprta v Ljubljani.

Po osvoboditvi je bila aktivna v kulturnem društvu Svoboda, predvsem v dramski sekciji, kot režiserka. Največ uspeha je požela pri delu z pionirji in leta 1978 prejela bronasto značko OF. Sedaj je mentor mlade generacije pri kulturnem društvu »SVOBODA« Borovnica.

LJUDSKA TEHNIKA V SLUŽBI OBRAMBE

Lepo je biti radioamater

Biti radioamater ni samo zadovoljevanje nagnjenih k svetu elektronike in radiotehnike, ampak to pomeni biti v vsakem trenutku pripravljen sodelovati v obrambi domovine.

Radio-telegrafska in radio-telefonska zveza, kot materialna baza za komande in upravljanje, je mnogo doprinesla k sistematični pripravi in izvajanju osvobodilne borbe naših narodov.

Danes so radioklubi tudi morebitna obrambna mreža, pripravljena delovati v vsakem trenutku, če bo potrebno. Omogočajo vse vrste najhitrejših informacij in obvestil pa tudi prijateljske stike z radioamaterji celega sveta. V domu JLA, v prostorih radiokluba »Ivan Cankar« — Vrhnika smo se pogovarjali s predsednikom kluba Bojanom Novakom. Že na prvi pogled se opazi, da se v klubu dela, saj klub krasijo mnoge diplome iz vsega sveta. V omarah pa so poslali zložene QSL karte. To so, kakor so nam povedali, karte, ki so jih poslali radioamaterji iz celega sveta, s katerimi so bile vzpostavljene zveze, sklenjena nova poznanstva in celo prijateljstva.

Kaj pomenijo znaki YU3EIJ in YT3T?

YU3EIJ je pozivni znak radiokluba, ki nam ga je dodelila Zveza radioamaterjev že leta 1954. YT3T pa je poseben pozivni znak, ki ga uporabljamo v mednarodnih tekmovanjih in za zveze z redkimi državami.

Kako se je radioklub razvijal?

Klub je bil ustanovljen že leta 1947, na iniciativo skupine entuzistov, med katerimi bi omenil Miluna Lazarevića, prvega predsednika kluba. V tem obdobju smo v glavnem delovali na področju konstruktorstva in lova na lisico. V začetku je klub imel velike probleme, kot so: prostori, materialna in denarna sredstva. Leta 1954 se je začelo tudi delo z radijskimi postajami. Klub je bil zelo aktiven do začetka šestdesetih let, potem pa je z odhodom predsednika aktivnost počasi zamrla. Ker je bilo takrat članstvo v večini sestavljeno iz pripadnikov JLA, ki pa so odšli na nove dolžnosti, je tako klub popolnoma miroval naslednjih nekaj let. Ko je leta 1971 na Vrhniko prišel Oto Lončar, oficir JLA, se je na njegovo iniciativo klub ponovno ustanovil in začel z delom. Začelo se je s tečaji na osnovni šoli, ki so nam dali prve operaterje v tem obdobju.

Med njimi naj posebej omenim Vilka Oblaka in Slavka Celarca, ki sta do danes ostala aktivna radioamaterja in sta veliko pripomogla k uspehom kluba v naslednjem obdobju delovanja. V sedemdesetih letih so bili največji problemi okoli nabave tehničnih sredstev (radijske postaje) pri čemer nam je namreč pomagal oddelek za LO pri SO Vrhnika. Razen prostorske pomoči nam je Dom JLA tudi strokovno in organizacijsko pomagal pri ustanavljanju kluba.

Po nekaj letih dela so bili doseženi tudi prvi boljši rezultati. Klub in njegovi člani so sodelovali na régijskih, republiških, zveznih in mednarodnih tekmovanjih. Z večjo afirmacijo so se kasneje začeli reševati tudi materialni in finančni problemi. Pomoč je prišla z več strani.

Od koga?

Pomoč smo dobili od oddelka za LO in štaba TO SO Vrhnika, ZTKO, TTKS, pa tudi od nekaterih delovnih organizacij: LIKO, IUV. Začeli smo tudi sodelovati z osnovno šolo »Ivan Cankar«, ki nam je finančno in organizacijsko pomagala pri izvedbi tečajev, zadnje čase pa nam tudi omogoča uporabo kombija za prevoze ekipe za amatersko radiogoniometriranje.

Koliko članov šteje vaš klub danes?

Klub danes šteje okoli 50 članov, večinoma operaterjev. Na začetku smo razvijali množičnost, da bi kasneje dosegli kvaliteto. Posebno pozornost smo posvetili razvoju operatorstva (dela na radijski postaji), v glavnem z mladimi ljudmi. Prav na tem področju so se pokazali prvi uspehi. Pri tečajih in delu v klubu se člani kluba usposabljajo za radiokonstruktorstvo, dobivajo znanja iz osnov radio in elektrotehnike, kar pa večini pozneje pomeni tudi poklicno usmeritev. Imamo tudi tečaje za amaterske radiogoniometriste (lov na lisico). Vse vrste tečajev vodijo člani kluba prostovoljno, brez plačila. Tečaje za operatorje vodi Slavko Celarc, konstruktorske tečaje Bojan Novak, tečaje za radiogoniometriste pa Matija Japelj.

Ali dobivate pomoč tudi od članov kluba, katerih stroka je radiomehanika?

Seveda obstoja tudi taka pomoč klubu, vendar pa nam pri večih popravilih radijskih postaj pomaga tehnični laboratorij Zveze radioamaterjev Slovenije, ki ima tudi vse potrebne instrumente za taka popravila.

Prosili smo tov. Novaka, naj nam pove kaj tudi o družbenih in ostalih priznanjih radioklubu.

Klub je dobitnik Priznanja OF, največ pa nam pomeni priznanje Plaketa »Nikola Tesla«, ki je tudi največje radioamatersko priznanje pri nas. Podeljuje ga Zveza radioamaterjev Jugoslavije. Poleg vseh teh priznanj krasi klubske prostore tudi veliko število diplom.

Bojan Novak je »duša« radio kluba

Na katerih tekmovanjih ste sodelovali in kakšne rezultate ste dosegli?

Že leta dosegamo dobre rezultate v domačih tekmovanjih, kjer smo vedno na vrhu. Največ nam pomeni lanskoletna zmaga v tekmovanju »Pohorski memorial«, to je tradicionalno tekmovanje, posvečeno spominu na legendarni Pohorski bataljon.

Zadnji dve leti sodelujemo tudi v mednarodnih tekmovanjih in dosegamo uvrstitve med prvo petnajstorico na svetu, kar je za našo skromno tehnično opremljenost res velik dosežek.

Na QRQ tekmovanjih (hitrostno sprejemanje in oddajanje Morsejevih znakov) tudi dosegamo lepe rezultate, saj je naš član dosegel prvo mesto v pionirski konkurenci in je republiški prvak (Marko Celarc). Tudi ostali tekmovalci so se vedno uvrščali zelo visoko. To nam potrjuje, da je naše delo z mladimi uspešno in nam daje vzpobudo za naprej.

Amatersko radiogoniometriranje (lov na lisico). Ta vrsta aktivnosti se je zadnja leta na Vrhniki zelo razvila, predvsem po zaslugi pomoči ZTKO in seveda trdega dela članov kluba. Tako rekoč iz nič smo razvili vrhunske tekmovalce, ki zelo uspešno sodelujejo na prvenstvih. Tako je mentor te dejavnosti pri nas, Matija Japelj, dosegel prvo mesto med veterani na republiškem prvenstvu. Na državnem prvenstvu, ki je bilo avgusta v Postojni, pa sta dva naša člana dosegla vrhunske rezultate. Med pionirji je Mišo Sagrković zasedel prvo mesto in je postal državni prvak. To je naš prvi klubski državni prvak v tej zvrsti aktivnosti. Prav tako je dosegel zelo dobro mesto Bojan Gabrovšek, ki je med juniorji dosegel tretje mesto v državi.

Ali se vključujete tudi v katere druge akcije?

Redno sodelujemo z oddelkom za LO, štabom TO, kot so akcije »Nič nas ne sme presenetiti«, kondiciranje pripadnikov enot za zveze, vključujemo pa se tudi v aktivnosti ob obrambnem dnevu na osnovni šoli »Ivan Cankar«.

Obstajajo tudi tekmovanja po številu vzpostavljenih zvez. Ali nam lahko poveste, koliko zvez lahko vzpostavite v takem tekmovanju?

V mednarodnih tekmovanjih na člani naredijo tudi do 2000 zvez v urah, kolikor traja tako tekmovanj

Kako organizirate tečaje?

Izkoristili bi priložnost in obves vse zainteresirane, ki bi se želeli p javiti na tečaj, da bo letos organiz ran v začetku novembra. Tečaj b za »C« kategorijo, to je klubski izp Obvestilo o pričetku tečaja bo obja ljeno v Našem časopisu in na klu ski oglasni deski pred domom JL Želimo, da se na tečaj prijavi čim v mladih, prav tako tudi dekleta, saj tekmovanjih obstajajo tudi kateg rije za ženske.

Katera tekmovanja imate v n črtu?

Oktobra smo organizatorji rep bliškega jesenskega prvenstva amaterskem radiogoniometriran ki bo na Ulovki, 13. 10. 1984. V te tekmovanju, ki je odprtega tipa, p čakujemo številno udeležbo iz v republik, kakor tudi iz zamejstva.

V počastitev Dneva zveze, 26. pa bomo sodelovali v zveznem te movanju v vzpostavitvi zvez.

Vprašali smo tov. Novaka, k teri so ljudje, ki se iz hobija ukva jajo s tem športom?

V klubu sodelujejo vse struktur učenci, delavci, upokojenci, itd.

Kdo pa so najmlajši člani, ki aktivni v klubu?

To so Mišo Sagrković, Bojan G brovšek, Robert Kužnik, Rob Mele, Marko Celarc in Peter, Izt Knapič, Mateja Japelj in drugi.

Ali lahko navedete katerega upokojenih članov kluba, ki se vedno aktivno udejstvuje klubu?

Oto Lončar.

Kdo je najmlajši aktivni čl kluba?

To je Mateja Japelj, ki je stara še 12 let, pa vendar že ima »C« kateg rijo.

Na koncu nam je Bojan Nov povedal, da si želijo čim več mlad saj je ta hobi resnično lep, pa tu koristen. Koristen zaradi tega, k so člani kluba večkrat sodelovali iskanju nujno potrebnih zdravil ali ob težkih elementarnih nesreča Pomoč, ki jo lahko nudijo radioam terji v takih primerih, jim pomeni v od vsega drugega, saj je načelo r dioamaterstva, da se pomaga vs komur.

Ko smo odhajali iz radioklub smo prišli do zaključka, da so r dioamaterji velika družina, ki spoznava skozi eter. Včasih jim ta zveza pomeni samo poziv, lahko tudi dosti več od tega. V morebi vojni so zveze živčni sistem, v mi pa so v bistvu neprestano dežurst in možnost, da v najkrajšem čas najkoristneje delujejo. Radioam terstvo razvija zanimanje za ele troniko in tehniko na splošno. Pr tako pa se stalno usposabljajo no vezisti, radiotelegrafisti in vse stru ture, potrebne za zveze v siste vsesplošne obrambe in družbe samozaščite.

Rezultati, ki so jih člani radiokluk »Ivan Cankar« Vrhnika dosegli, priznanja, ki so jih dobili, dokazuje da člani jemljejo ta hobi zelo resno da delajo uspešno.

YU3EIJ in YT3T vedno znova p šiljata v eter signale in vzpostavlja nove veze.

BOŽO BAND

SPOMINI IZ DNI OB KONCU I. SVETOVNE VOJNE

Italijani so mislili zasesti Vrhniko

Pred nekaj meseci je v uredništvo prišlo pismo Jožeta Tršarja v katerem je bila zanimiva pripoved njegovega očeta Franca Tršarja o tem kako so leta 1918 ob koncu prve svetovne vojne Italijani poskušali zasesti Vrhniko. Franc Tršar je bil namreč tedaj vrhniški župan in je opisal nekaj doživljajev iz tistih dni.

Komaj se je razsuta avstrijska armada umaknila skozi Vrhniko, se že 14. novembra 1918, ko smo slučajno stali na križišču ceste, pripelje v avtomobilu iz Logatca italijanski kapetan z veliko italijansko zastavo. Ustavi se in vpraša po županu. Slučajno je stal poleg mene g. Jernej Špiler, sedaj trgovec pri Tržiču, ki govori brezhibno italijanščino. Vprašal je namesto mene, ki ne znam italijansko, kapetana, kaj želi. Kapetan je odgovoril, da ima nalogo poizvedeti, če je pri nas red in mir. S tolmačenjem g. Špilerja sem mu odgovoril, da je pri nas vse v redu in mirno, ker smo že v svobodni državi. Dostavil sem, da to njega sploh nič ne birga in da Italijani najbrž nameravajo pod pretvezo, da bodo delali mir in red, zasesti Vrhniko, kakor so pred nekaj dnevi zasedli Logatec. Italijanski kapetan je to odločno zanikal, obrnil avtomobil in se odpeljal nazaj proti Logatcu.

Dan prej in tisti dan so bili izpuščeni italijanski ujetniki, vojaških konj je pa kar mrgolelo po njivah in tavnikih.

Kmalu nato pošljem kolesarja v Logatec poizvedovat. Ko se je vrnil, je povedal, da Italijani že korakajo proti Vrhniki. Naš sum se je torej uresničil: kaj storiti? Imeli smo že prej majhno četo srbskih vojakov, za katere sem naprosil narodno vlado kot pomoč orožništvu. Po prelomu se je namreč tudi pri nas začel gibati zeleni kader in ogrožal javno varnost. Med temi kadrovci je bilo precej pravnih vlomilcev in bandितov, oboroženih do zob.

Čez nekaj ur že zagledamo Italijane. Pred njim sta vozila dva oklopna avtomobila, sledil je celoten pešpolk in slednjič šest topov. Avtomobila sta se ustavila na križišču, kjer sem stal z g. Špilerjem. Pristopilo je takoj pet častnikov, ki so vprašali po županu in izjavili, da bodo nastanili vojake. Odločno sem jih zavrnil, da jih mi ne potrebujemo. Če se pa vdamo premoči, bom nastanil vojaštvo jaz, ki poznam razmere, tako da vojaštvo ne bo na kupu, ampak porazdeljeno, zlasti pa, da dobe časniki sobe po činu, da ne bo imel poročnik lepše sobe kakor major. Vem iz izkušnje, da to rodi zavist in sovraštvo. Na moje vprašanje, kdo je najvišji poveljnik, so mi odgovorili, da general. Dobro, sem dejal, general bo nastanjen v hiši g.G. J. Odgovorili so mi, da imajo najstrožji ukaz, da morajo nastaniti generala pri županu. Čeprav sem trdil, da je stanovanje g. G. J. veliko lepše kot moje, nisem uspel in tako sem nastanil v hišo G. J. poveljnika prišedšega polka Casaritija. Med prerekanjem s časniki je stopil pred mene za celo glavo manjši maršaleto (narednik), me strašno grdo gledal, nekaj blebetal in začel izdirati iz nožnice bodalo, ki mu je viselo pred trebuhom. Ta predrznost me je tako ujezila, da se izjavil časnikom, da ne bom več govoril, če maršaleta takoj ne spode proč. Na povelje je moral maršaleto takoj oditi. Kakih 20 korakov proč na oglu (pri Črnem orlu) je stal na straži srbski vojak, ki je vse to opazoval. Naenkrat je prikorakal med italijanske časnike in dejal meni: »Ukaži, g. župan, da udarimo.« Bil sem sam, toda tako neustrašen, da je hotel sam udariti. Pojasnil sem mu, naj potrpi, ker nas je premalo — nezadovoljen je odšel.

Med resnimi pogovori smo imeli tudi zabavo. Oproščeni italijanski ujetniki so se hoteli izogniti italijanski vojski in nadaljnji službi. Ker je bilo mnogo konj brez gospodarja, so jih zajahali. V gobce se jim namesto uzde dali »štrik« ali stare hlače in zapodili konje mimo še stoječih vojakov proti Logatcu, da bi ušli. Vsi italijanski klici in povelja niso pomagala nič, le konji so povečini nevešče jahače stresli na tla. Smejali smo se vsi, pravi cirkus »Fumagali«.

Ko so se vojaki v redu nastanili, pride na moj dom četa vojakov in kapetan, ki je želel videti stanovanje za generala. Po sobah so vse pregledali, odprli vse omare, posteljo, vso preobrnili in v vse kotičke posvetili. Rekli pa so, da general danes še ne pride.

Drugi dan, 15. novembra, me je poveljnik obiskal v pisarni. Bil je že prileten mož, silno prijazen, z obraza pa sem mu bral strah. Pogovarjala sva se s tomačem g. Špilerjem. Začel je zopet trditi, da so zavezniki, da so prišli delati red in mir in da ima ukaz od višjega poveljstva zasesti Nauportus. Odločno sem protestiral proti zasedbi, dejal, da Vrhnika ni Nauportus, da se je zmotil in šel 5 km predaleč, zakaj želijo, do kam bi Italijani radi zasedli, poznam. Ves začuden je ostmel in prosil, naj mu razložim to vojaško skrivnost. Povem mu, da sta bila pred vojno dva gospoda iz Trsta člana našega lovskega kluba. Ta dva sta povabila k nam na lov kakih osem lovcev iz Milana, ki so tukaj lovili osem dni, niso pa le lovili, marveč so pridno fotografirali in bili najrajše sami. Ti lovci so bili fini mladi gospodje in mi smo bili prepričani, da so v lovce preoblečeni častniki italijanskega generalnega štaba. Ko je že tudi oblast postala pozorna nanje, so se nemudoma odpeljali s svojimi avtomobili. Eden teh lovcev pa je na svojem stanovanju pozabil vojaški zemljevid, na katerem je imel narisano za italijansko mejo črto »ajdovski zid«, ki je bil zgrajen p. K. med Logatcem in Vrhniko. Ves začuden nad tem pojasnilom pravi, da ima tudi on vrisano črto, v kateri je Nauportus. Razgrnil je zemljevid in glej, višnjevim svinčnikom je imel vrisano tisto črto, o kateri sem mu prej pripovedoval, t.j. ajdovski zid, 5 km nazaj proti Logatcu. Poleg tega je imel na zemljevidu na tem mestu označeno hišico in tiskarno »Nauportus«. Ves razburjen in presenečen je poveljnik izjavil, da se bo takoj obrnil na višje poveljstvo, nakar se je poslovil.

Drugi dan, 16. novembra, sem sklical občinsko sejo, v kateri smo sestavili odločen protest proti zasedbi s pripombo, da bomo poklicali podpolkovnika Švabiča, da s svojo armado, ki jo ima v Ljubljani, prežene Italijane. Ta protest je g. Špiler takoj nesel italijanskemu poveljniku in mu ga razložil. Ta dan je priredila italijanska vojaška godba koncert, ki pa ga niso poslušali niti otroci. Kapetan je z vojaško četo zopet prišel pregledat k meni stanovanje za generala in rekel, da ga tudi nocoj ne bo.

Tretji dan, 17. novembra, pa prinese isti častnik, ki ga je spremljala močna vojaška straža, že v mraku na moj dom sledeče pismo:

48. pešpolk

17. november 1918

Gospodu županu na Vrhniki (pisali so Oberlaiback). Dovoljujem si vaše blagorodje obvestiti, da bodo meni podrejene čete vsled višjega povelja v teku jutrišnjega dneva zapustile ta kraj in se bodo umaknile na črto, ki je določena v pogojih za premikanje. Pooblaščenec tega poveljstva bo preskrbel plačilo nastanitve in drugih event. rekvizicij.

Casaretti, polkovnik
poveljnik polka

Naslednji dan, 18. novembra, so že v jutranjem mraku korakali nazaj in se res ustavili na črti »ajdovski zid«, kjer so ostali več kot dve leti. Ob osmih je prišel v mojo pisarno poveljnik po slovo in mi predstavil časnika, ki je plačal nastanitev. Pri tej priliki je omenil, da za polk, ki je prišel ponoči in kampiral na prostem na Sapu, t.j. 1 km od Vrhnike proti Ljubljani, pač ne bo plačal, ker je ta polk že odšel.

Pri odhodu mi je poveljnik rekel, da mu je zelo žal, da mora zapustiti ta kraj, ki je tako lep, da je takih le še malo videti.

Tone Lapajne, akademski kipar, ponovno dela na Vrhniki

V teh dneh je na organiziranem delovišču v Bistri, na zelenici pred gostiščem, začel z delom na novi hrastovi skulpturi kipar Tone Lapajne. Znanec Vrhničanov je iz predstavitev kipov 1977, slik 1979, 1980, 1981 in seveda iz časa, ko je izdelal »Barjanca« za prostor pred Cankarjevo knjižnico.

V letu 1982 je Industrija usnja Vrhnika kupila dvestoletni hrast v Bistri. Dogovorjeno je bilo, da Lapajne izdela figuralno kompozicijo za prostor ob novi konfekciji. Avtor je zasnoval idejno skico za dve sedeči figuri, poimenovani »BARJAN IN BARJANKA«. V skupino že izdelanih zunanjih skulptur želi dodati svoje osmo delo. Delo je vezano na dosedanji ciklus asociativne figuralike, izveden v lesu. Dvojica ženske in

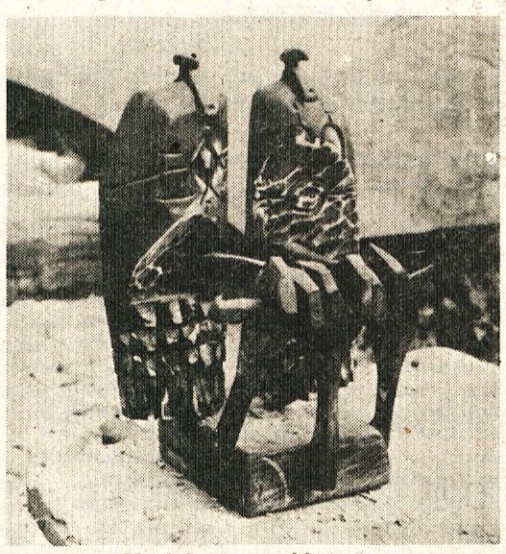

Model novega kipa

moškega. Iz stoletne tradicije slovenske arhitekture izvedeni elementi v hrastu, povezani v skulpturo, v za Lapajneta značilno poetičnostjo.

V stoletja upodabljanja te večne dvojice bo Lapajne izdelal svojo varianto dvojice BARJANA IN BARJANKE. Sedeči figuri, izklesani iz mogočnega hrasta, bosta pričevanje tega vedno znova iskanega sožitja.

Figuri bosta obenem asociirali s svojimi rokami in nogami tudi večno ponovljeno obvezo dela. Delo, ki stoletja brani in obenem neguje in ohranja kultivirano našo pokrajino, v kateri ostajajo še vedno ohranjeni delčki kulturne dediščine. Na skulpturi so uporabljeni pozabljeni elementi dekoracije iz naših kmečkih vhodnih vrat, vezave iz kozolcev, obdelave lesa iz

Tone Lapajne na »delovišču« v Bistri

orodij, ki so že pozabljena etnografska pričevanja. Lapajne te značilne obdelave in strukture prenaša v svojo kiparsko izpoved. Ta kiparska izpoved je že dolgo, kar vsa leta, njegova edina možna življenjska pot.

Ob razumevanju in pomoči delavcev Industrija usnja Vrhnika bo Vrhnika dobila nov prostorski element ob Tržaški cesti na prehodu v Logaški klanec.

V času kiparjenja v Bistri ima Lapajne v tamkajšnjem gostišču tudi razstavo slik iz barjanske zemlje. Množice turistov, ki v teh dneh obiskujejo prijazno Bistro in njene zanimive zbirke, se z razumevanjem ustavljajo ob našem kiparju in kosih stoletnega hrasta. Žal je potrebno omeniti, da je zapis, na katerem avtor pojasnjuje, kaj dela in kje bo kip stal, tudi edini, na katerem je zapisana Vrhnika. Stotine in stotine obiskovalcev najbrž odnese lične vstopnice za muzej domov. Na tej vstopnici pa ni nikjer zapisano, da je ta muzej v Bistri in da je ta Bistra pri nas pri Vrhniki. Bistra je v Sloveniji pogosto ime in je samo zapis VALLIS LOCOSA res premalo, da bi jo ohranili v pomnjenje.

Po devetih letih, kar organiziramo Vrhničani v Bistri poletni kulturni teden in likovno kolonijo z imenom BISTRA, je organizirano delovišče »Forma vive« dokaz, da bi ob muzejski dejavnosti morala živeti tudi druga-če.

P. M.

Pet let ženskega pevskega zbora Sinja gorica

Tradicija lepe ljudske pesmi sega v KS Sinja gorica daleč nazaj. Kmečke žene in dekleta so ob raznih kmečkih opravilih prepevale, posebno ob raznih skupnih delih — žetev, ličkanje koruze, mlačev in podobno ter si s tem lajšale težavnost kmečkega dela. V zadnjem času so stroji zamenjali pridne ženske roke, mnoge med njimi pa so se tudi zaposlile. Vendar pesem ni bila pozabljena. Zato se je pojavila misel o ustanovitvi ženskega pevskega zbora. Leta 1979 je bil na pobudo tov. Cvetke Terčič ustanovljen desetčlanski pevski zbor »Sinja gorica.) Ob tem se je pojavilo število odprtih vprašanj: mentorstvo zbora, prostori za vaje, program...

Na srečo pa zborček ni ostal osamljen. ZKO občine Vrhnika je predlagal za mentorico tov. Majdo Smrku-Kos,, ki je nalogo z veseljem sprejela. Takoj so zboru zagotovili prostor za vaje v Opekarni v Sinji gorici. No in tukaj se je začelo.

Vaje so bile organizirane enkrat tedensko ob večernih urah. Članice zbora so z veseljem prihajale na vaje, čeprav so imele za seboj že dolg delovni dan. Počasi so vaje postajale nekaj več. To so bila tudi prijateljska srečanja, ki so pestrila družabno in kulturno življenje zaposlenih mater, deklet in kmečkih žena.

Približevali so se tudi prvi javni nastopi. Trema je rasla iz dneva v dan, s tem pa tudi volja in zagnanost, da bi vsak izpeti ton lepše izzvenel. Prvič so zapele pred občinstvom ob proslavi 29. novembra v KS Sinja gorica leta 1979 in se predstavile s štirimi izvirnimi ljudskimi pesmimi. Požele so uspeh in ta prva preizkušnja je bila gonilna moč za smelejše in zahtevnejše pesmi. Uspeh malega zbora je bil tudi odločujoč, da je vse več žena želelo sodelovati v njem. Kmalu ni bilo več krajevnega praznika v KS, kot tudi ne na Vrhniki, da »Sinjegoriške pevke« niso popestrile programa s svojim petjem. Pričele so nastopati na občinskih revijah ter se štirikrat udeležile revije pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. O njihovem petju se je razvedelo tudi izven meja v Italiji, saj so bile povabljene tudi v Gonars, kjer so s svojim petjem navdušile občinstvo pobratenega mesteca.

Danes šteje zbor 32 pevk iz Sinje gorice, Vrhnike, Stare Vrhnike, verda in Ligojne, ki pridno hodijo na vaje v OŠ Ivan Cankar. Finančno jim pomaga ZKO Vrhnika, letos ob peti obletnici pa so jim priskočile na pomoč še IUV, Avtomontaža TOZD Kovinarska, KS Verd in KS Sinja gorica. Del stroškov pa krijejo same s članarino.

Ob peti obletnici želijo pevke obdariti svoje poslušalce s koncertom, ki ga bodo priredile v OŠ Ivan Cankar. Zapele bodo slovenske ljudske pesmi, z željo, da se ta pesem, ki je vedno izražala veselje, žalost in borbo za našo besedo, ne pozabi in ostane v srcih prihodnjih generacij.

SONJA KRVINA

Viljem Jakopin v salonu IUV

Viljem Jakopin se je rodil 1939. leta v Tržišču. Osnovno likovno izobrazbo je dobil na Šoli za oblikovanje v Ljubljani. Kasneje je delal v aranžerski (BPT, Tržič), preparatorski (Narodni muzej, Ljubljana), grafični, (Peko, Tržič), in likovni delovni terapevtski stroki (Klinična bolnica za psihiatrijo v Ljubljano. Od lanskega leta je svobodni umetnik.

Slikarstvo Viljema Jakopina ima v sodobni slovenski likovni umetnosti povsem samosvoje mesto. To je značilno, saj se umetnik ni akademsko šolal in se je zato razvijal izven meja konvencij, ki jih svojim študentom vceplja vsaka, tudi sodobna akademija. Takšni kalupi po eni strani seveda lahko ovirajo izpovedno svobodo, po drugi pa zagotavljajo obrtniško znanje in zlasti disciplino likovnega izraza, ki si jo posameznik lahko privzgoji, za kar pa potrebuje veliko več časa in energije kot študent, ki sledi utrjeni poti.

Jakopin tudi ni izjema; o njegovih iskanjih pričajo številna dela, nastala v poldrugem desetletju razvoja. Ta tudi danes še ni dokončan, vseeno pa njegova dela zadnjih let, nekako od leta 1982 dalje, lahko štejemo v zrelo fazo, v kateri nam predstavlja oblikovno in idejno zaokrožen likovni svet. Očitno je, da njegovi liki in njegove krajine temeljijo na dosežkih tistih gibanj, ki so v prvi tretjini našega stoletja tako likovno kot pomensko stilizirala tradicionalno umetniško motiviko, so pa kljub podobnostim Jakopinovemu slogu precej oddaljeni sorodniki; ni mogoče reči, da jih posnema, prej jim je — ob vsej časovni razliki — vzporeden, pri čemer pa je treba poudariti, da kljub temu njegovo slikarstvo nikakor ne deluje anahronistično; zlasti v zadnjih delih, nastalih v letu 1982, se je namreč Jakopin dotaknil tematike, ki jo je v svetovnih okvirih moderne likovne umetnosti raziskovalo malo ustvarjalcev, ki pa ima v slovenski moderni umetnosti še vedno pomembno mesto.

Gre za problem »žanra«, za upodabljanje tistih vsakdanjih odnosov med ljudmi in za odslikavanje tistih strahov in upov, ki jih pozna vsakdo, ki pa jih je večina moderne umetnosti registrirala samo v skrajnih, izjemnih oblikah. Žanr pa ekstremov ne prenese: umetnik sicer mora označevati ostro in jasno, vendar mora delo opraviti z lahkim (pa ne lahkotnim) dotikom. Tudi banalen opisovalec ne sme postati: svojim delom mora puščati nekaj skrivnostnosti, kajti tudi vsakdanje ni nikoli dokončno dorečeno. Vse to dosega s pretanjeno poetično stilizacijo: in ravno to odkrivamo v slikah Viljema Jakopina, ki so panorami našega življenja hkrati odsev in spomenik.

Ples — delo?!

V hladno ponedeljkovo jutro je predirljivo zabrnela budilka. Ura je bila pet. Gosta megla se je še leno vlačila po vrtovih, ko sem se še v polsnu priplazila do kopalnice. Najraje bi se vrnila v še toplo posteljo, ampak misel na vznemirljivih štirinajst dni, ki jih bom preživela v Poletni plesni šoli, me je držala pokonci.

Ura še ni bila sedem, ko sem prispela pred Baletno šolo in se ustavila pred listom A4 formata, na katerem sta bila z otroško roko narisana plesalca ter pripis POLETNA PLESNA ŠOLA.

Obotavljivo sem vstopila in se znašla v garderobi, kjer je sedelo še nekaj deklet, in se zaspano pretegovalo — med njimi je sedel tudi moški primerek in vneto bral Delo. Sedla sem na klop in vlekla na ušesa, kar se je dalo slišati. Kmalu je vstopila tovarišica srednjih let in živahno naročila, naj se preoblečemo in vstopimo.

Prva ura joge je minila, kot bi mignil. Najprej smo spoznali teoretične osnove joge, potem pa smo najlažje položaje praktično preizkusili. Ura joge me je prijetno in počasi zbudila in me pripravila na naporen dan, ki je bil pred menoj.

Preselili smo se v sosednjo dvorano, kjer nas je pričakala mlada, simpatična in večno nasmejana Silva Ros. Začela se je ura sodobne plesne tehnike. V dvorano se je natrlo toliko udeležencev, da si si moral svoj prostor kar trdo priboriti. Tu so se znašli ljudje zelo različnih starosti — od sedmnega pa tja do štiridesetega leta. Za klavirjem se je trudil priznani pianist Lado Jakša, ki se ti je vedno vzpodbudno nasmehnil. Poleg prijetnih zvokov klavirja in škripanja parketa pa je na ulico odzvanjal še neumorni glas Rosice: »Ta na na in na in na, jam t ta in gor in dol in stegni hrbet in ti na na,...!«

Kar lilo je z mene, ko sem zapuščala dvorano in se selila v naslednjo. Analiza giba, ki je bila na programu, je malce umirila moj podivjani srčni utrip in ga vrnila v normalno stanje. Temperamentna rdečelasa Beograjčanka nas je uvajala v zame še neznan in zelo zanimiv svet gledališča skozi prizmo plesne umetnosti. Sledila je ura, ki sem jo komaj čakala in me je morda ravno zato razočarala. Klasični balet — le kdo ni navdušen nad lahkotnimi poskoki primabalerin in baletnikov, toda nihče, kdor tega sam ne preizkusi, ne ve, koliko truda in dela, samopremagovanja in volje je potrebno, da se naučiš baletnih osnov.

Metod Jeras — priznani koreograf in šarmantna osebnost, ki te pritegne, razvedri in takoj zato postavi na trdna tla. Tudi tu se je bilo treba boriti za svoj košček droga, ki je pri klasičnem baletu nepogrešljiv. »En, dva in lepe rokce, čest sproščen, ne se zvijat in cipi tipi, hop in hop in zapri usta, ker izgleda kot da muhe loviš, in še visoko, še višje, žogica, marogica...!« Tako nekako je nestrpni glas Metoda Jerasa meril sistem. Odšla sem z vtisom, da je klasični balet ena najtežjih in najlepših zvrsti plesne umetnosti.

Pa sem dočakala jazz balet. Bila sem prijetno presenečena; to je postala moja najljubša plesna zvrst. Energična Mojca Horvat, ki se je nedolgo tega vrnila iz ZDA, kjer je izpopolnjevala svoje plesno znanje, je svoje delo opravila več kot uspešno. Tu se ljudi ni samo trlo, ampak smo si celo hodili po glavah — ko smo delali vaje na tleh, sem vsak trenutek pričakovala nogo, ki mi bo ali priletela v glavo ali pa kot blisk šinila mimo. Bilo je zelo naporno — ena ura ogrevanja, pol ure vaj po diagonali in pol ure dela v parterju. Toda že sama glasba ti je dala moč in energijo, da si zdržal do konca.

Po jazz baletu sem bila tako utrujena, da sem komaj še stala na nogah. Ob misli na to, da me čaka še break-dance, se mi je kar stemnilo pred očmi. Tomaž Ambrož — oseba, ki vzbuja spoštovanje in te hkrati spravlja v smeh — me je hitro prebudil. Vsa začudena sem opazila, da tu prevladujejo dekleta, čeprav je to bolj moška plesna zvrst. »Gor, dol, bum in dol, levo, desno, sem tja, hop sasa, tralala in stop-slow, motion, še enkrat čist počas...!« nas je prijazno nadrl, ko nismo dojeli trika. Do solz sem se nasmejala, ko smo neumorno, kot se le da, drveli po vseh štirih po dvorani gor in dol in menda predstavljali bolhe. Tomaž nas je do konca izmučil, tako da sem sodila le še v posteljo.

Na koncu nam je moralo dvignil še lastni nastop na Šuštarskem mostu, kjer so nas mimoidoči bučno pozdravili. To pa je tudi odtehtalo naš trud in znoj.

TATJANA JEREBIC

Ugoden odmev glasov Dekliškega zbora

Spomladi je v Zagorju potekala republiška revija mladinskih pevskih zborov. Na njej sta iz naše občine sodelovala Mladinski zbor OŠ Ivan Cankar ter Dekliški pevski zbor.

Dekliški pevski zbor je z izborom predstavljenih pesmi posegel v obdobje vokalne polifonije, v bogato ljudsko zakladnico, predstavili pa so tudi skladbo našega sodobnika.

Pri strokovni ocenjevalni komisiji in občinstvu je nastop zbora naletel na ugoden odmev. Del mnenja strokovne komisije povzemamo: »Izbrani program ni bil zelo zahteven, vendar je bila izbira pravilna, saj bi s težjim programom zbor ne mogel izkazati svojih vrlin in sposobnosti« (Matevž Fabijan).

»Nastop je napravil zelo ugoden vtis (sproščen, brez treme). Pohvaliti je treba prijeten izraz, izvrstno uporabo glasbenih sredstev in odlično dirigiranje« (Majda Hauptman).

»Izbrani program je srednje zahteven. Zbor se je dostojno predstavil in bo lahko uspešno napredoval, saj zborovodkinja skrbno goji elemente dobrega zborovskega muziciranja »(Vid Marcen).

Dekliški pevski zbor je omenjena komisija izbrala za udeleženca Mednarodnega pevskega festivala v Celju prihodnje leto.

J. M.

Razstava umetniške fotografije

DOM JLA in OŠ Ivan Cankar sta pripravila zanimivo razstavo v avli osnovne šole. Razstava bo odprta od 21. 9. do 28. 9. 1984. Njen naslov je MORJE IN OBJEKTIV, avtorja pa Marjan Richter in Arkadi Popović, ki razstavljata sedemdeset del.

Podvodna fotografija je razmeroma mlada in manj znana zvrst fotografije; oba avtorja sta člana Društva za raziskavo morja v Ljubljani, najstarejša aktivna podvodna fotografa v Sloveniji, zato ni treba posebej poudarjati, da dobro obvladata tehniko potapljanja.

Arkadi Popović prikazuje odnos človeka-potapljača do neznanega, negostoljubnega, vendar čudovitega, podmorskega sveta.

Marjan Richter je bolj usmerjen v naravoslovno dokumentarno fotografijo.

Izvirniki razstavljenih slik so barvni diapozitivi, iz katerih sta avtorja z raznimi tehnikami naredila barvne slike.

Organizatorja razstave sta še enkrat pokazala, kaj se da narediti s sodelovanjem na kulturnem področju.

Program ob odprtju razstave so pripravili učenci OŠ Ivan Cankar.

V Cankarjevi knjižnici bodo tudi letos »Cicibanove urice«

S pričetkom jeseni se bodo cicibani spet lahko vsak četrtek sestajali v pionirskem oddelku Cankarjeve knjižnice na Vrhniki. Ura med 17. in 18. bo namenjena samo njim.

Že lansko leto so predšolski otroci radi prihajali v knjižnico k cicibanovi urici. Vsak četrtek so poslušali novo pravljico, zapeli pesem in se poigrali. Vedno so naredili tudi kak izdelek, vezan na vsebino pravljice. Pri tem so uporabili odpadni papir, škatle, krpe, plastelin ali naravne pripomočke, kot so plodovi, listi in drugo.

Tudi letos bo veselo pri cicibanovi urici, zato vabimo otroke stare od 4 do 6 let, da vsak četrtek obiščejo knjižnico, kjer bodo preživeli prijetno urico v družbi vrstnikov.

Mamico ali očka pa vabimo ta čas v bralnico knjižnice, kjer je na voljo 98 naslovov časopisov in revij.

CANKARJEVA KNJIŽNICA NA VRHNIKI

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA

Bibič A.: Zasebništvo in skupnost
Freud S.: Dve analizi
Iz domačega lonca
Kramberger D.: Urejanje prostora
Kuhajmo z Burdo
Pelikan J.: Praška pomlad
Slovar računalniških izrazov za hišni računalnik
Spolne radosti
Sušnik F.: Baldrijan
Špindler J.: Organiziranje proizvodnje v izrednih okoliščinah
Teme iz marksistične politologije
Temelji sociologije in politologije
Teubner C.: A. Walter: Vse kuhinje sveta
Vidmajer J.: Kozmetika iz rastlin
Vlaj S.: Krajevna skupnost v sistemu socialističnega samoupravljanja
Zbornik dokumentov in podatkov sanitetne službe v NOV na Slovenskem

LEPOSLOVJE

Mladinsko:
Bevk F.: Izbrana mladinska beseda
Ingolič A.: Potopljena galeja
Muster M.: Zelena dolina

Za odrasle:
Javoršek J.: Bliskavice
Kovačič V.: Življenje v glavi
Vovk E.: Bela Evridika

Prevodi:
Pinget R.: Sinko
Raabe W.: Sladkosned

OB NASTOPU NOGOMETAŠEV USNJARJA V JESENSKEM DELU ONL — ZAHOD

Start slab, nadaljevanje boljše

Nogometaši Usnjarja nastopajo v drugi slovenski nogometni ligi — zahod, vendar niso začeli najbolje. V začetku jesenskega dela so izgubili z Jadranom-Lamo 0:1, doma so jih porazili Domžalčani z 0:2, izgubili so z Elanom v Novem mestu prav tako z 0:2.

Toda kriza je minila. Doma so najprej premagali Pirančane s 3:1, v gosteh pa so z Ljubljano igrali neodločeno 1:1. V petih tekmah so tako osvojili tri točke in imajo negativno razliko v golih — 4:7. Če nekoliko bolje analiziramo igro vrhniških ligašev, lahko ugotovimo naslednje.

IGRALCI

Trenerju Rafaelu Jakliču gotovo ni lahko. Očitno se je odločil za mlado moštvo, kar je v tem trenutku edino pravilno. Izbral je nogometaše, ki so šli skozi četrto selekcijo, manj je izbiral nogometaše iz ONL. Upravičena je tudi odločitev NK Usnjar, da angažira Saša Vugdalića za delo z mladimi selekcijami. Gotovo je to strokovnjak, ki je pridobil dosti znanja kot profesionalec in ga lahko prenese na mlade.

IGRA

Usnjar nadaljuje z igro iz pretekle sezone. Formacija 4-4-3, gibljiva obramba z vpadi v sredino, ta stil je trenutno pri nas zelo popularen in trenerji ga radi uporabljajo. V prvih kolih je bila jeseni igra nekoliko slabša, posebno v zadnjih tretjinah tekem. Dejstvo je, da je moštvo v tej sestavi začelo igrati prvenstvene tekme šele sedaj in je imelo zelo kratek čas za priprave, (letni dopusti in druge obveznosti).

Posebej zaskrbljujoče pa je dejstvo, da proti koncu tekme upada koncentracija, s tem tudi kvaliteta igre, to samo potrjuje, da je bilo premalo fizičnih priprav in prijateljskih tekem.

Do porazov smo torej prišli ob koncu tekem, posamezne zadetke pa prejeli tudi ob zadnjem sodnikovem žvižgu.

Če pa pogledamo igro proti Ljubljani in Piranu, lahko trdimo, da da kriza mineva in da posamezniki že prihajajo v formo. Tako lahko upamo, da bo število točk ob kraju te polsezone zagotavljalo mirnejše nadaljevanje kot prejšnjo jesen.

PERSPEKTIVA

V naši občini je bilo že veliko narejenega pri organizaciji piramide selekcij. Prednjači NK Usnjar. Vendar dobivamo vtis, da je premalo povezovanja med nosilci selekcij in osnovnimi nogometnimi celicami. Usnjar je problem rešil z angažiranjem Vugdalića, druge selekcije bi morale spremljati njegovo delo. Tudi ONL lahko da zanimive posameznike peti selekciji. Mogoče bi lahko evidentirali bolj nadarjene nogometaše, imeti z njimi nekaj treningov in potem igrati skupaj proti Usnjarju, tako bi še posebej prišla do izraza kvaliteta posameznikov.

Naša občina bi lahko več naredila za razvoj nogometa v regiji. Iz Cerknice imamo nogometaše, ki nastopajo v peti selekciji, Logatec, Rakek, Borovnica pa se nekako odrinjeni na rob dogajanja. Ravno v teh sredinah pa bi z ustreznim strokovnim in pedagoškim delom lahko našli talente za selekcije.

MOMIR ARSIĆ

Tradicija je tudi letos napotila peš z Vrhnike na Triglav dvanajst vrhniških gornikov. V treh dneh so kljub slabemu vremenu prišli na našo najvišjo goro. Na fotografiji manjka le Toni Turk, ki je glavnino ujel v Podlipi.

Balinarji nadaljujejo z uspehi

Balinarji smo dosegli v mesecu avgustu in septembru tri lepe uspehe. Najprej smo priredili na Vrhniki prvenstvo Notranjske v četvorkah. Sodelovalo je 6 ekip. Domači balinarji so premagali Loško dolino in Begunje ter se v finalu za prvo mesto pomerili s tekmovalci Logatca. Ta tekma pa se je končala neodločeno z rezultatom 10:10. Sledilo je zbijanje 5 krogel, kjer pa so bili Logačani za1 zadetek boljši in so zasedli prvo mesto.

Že naslednjo nedeljo smo se udeležili balinarskega turnirja v Rovtah, kjer so naši tekmovalci premagali vse nasprotnike. V finalu za prvo mesto so se ponovno srečali z balinarji Logatca (ki so prvaki Notranjske za posameznike, v dvojkah in četvorkah) in jih z dobro igro premagali.

Največji uspeh zadnjih 10 let pa so naši balinarji dosegli na mednarodnem turnirju v Logatcu, kjer je sodelovalo 18 ekip, od tega 2 iz sosednje Italije, ena iz Reke, T. Velenja in od drugod. Naši tekmovalci so tesno izgubili samo 1 tekmo z balinarji Italije. V naslednji tekmi pa so gostje iz Italije izgubili z močno ekipo Brda iz Ljubljane, katero pa so naši tekmovalci premagali. Premagali pa so tudi balinarje iz T. Velenja in Idrije. V finalu za prvo mesto, so se naši spet udarili z balinarji Logatca. Tekma je bila zelo napeta, domača publika, ki se je zbrala v velikem številu, je bodrila svoje. Naši tekmovalci (Ciril Grom, Lazo Krompič. Elo Krompič in Janez Malavašič) so častno zastopali Vrhniko in premagali borbene Logačane na njihovih igriščih z rezultatom 10:6. Za zmago so prejeli lep pokal.

S tem pa še ni konec aktivnosti igre z kroglami. Že v naslednjih dnevih bosta TTKS in sindikat občine Vrhnika organizirala na igriščih društva upokojencev sindikalno prvenstvo. Prijavljenih je 12 ekip, ki se bodo kosale za najboljša mesta.

22. septembra pa bodo na naših igriščih, že tretje leto zapored, zanimiva tekmovanja balinarjev — pekov in mlinarjev Ljubljanskega, Domžalskega in Vrhniškega področja. S tem pa se aktivnost in tradicija balinarskega športa na Vrhniki nadaljuje.

KAREL ŠTIRN

Vrhniški balinarji dosegajo odlične uspehe

Aktivnosti teniške sekcije

V dnevih od 27. 8. — 2. 9. 1984 je potekalo že tretjič občinsko prvenstvo v tenisu. Tokrat so prvič sodelovali pionirji, kar dokazuje, da se ta vrsta športa na Vrhniki razvija. To potrjuje tudi dejstvo, da je v teniško sekcijo včlanjenih že preko 70 članov. Interes je sicer še veliko večji, vendar smo prisiljeni odklanjati nove člane, saj eno samo igrišče ne propušča toliko igralcev. Kljub temu pa se lahko pohvalimo z veliko aktivnostjo članov sekcije. Organiziran je bil že prvi tečaj za začetnike, kar bo kasneje ob povečanju števila igrišč postalo stalna oblika vzgoje novih igralcev. Tisti, ki se že dalj časa ukvarjajo z igranjem tenisa, pa se letošnje leto lahko pohvalijo tudi z dobrimi rezultati izven občinskih meja, saj se uspešno udeležujejo turnirjev, ki jih prirejajo druge občine (n.pr. Rakek, Postojna, Sežana, Logatec, Žiri).

V okviru prijateljskega srečanja med Vrhniko in pobratenim mestom Gonars je bilo v soboto, 22. 9. med ostalimi prireditvami tudi srečanje tenisačev obeh občin. Bolje se je sicer odrezala ekipa Gonarsa vendar je treba omeniti, da so drugačno igrišče (beton prelit z umetno maso) in dopoldanske dejavnosti igralce nekoliko presenetili.

Vrstni red z občinskega prvenstva: 1. J. Majer, 2. T. Štih, 3. I. Skočir, 4. M. Volk, 5. A. Podbregar, 6. B. Majer, 7. V. Bizjak, 8. J. Nagode, 9. Urbančič, 10. Petavs, 11. T. Rus, 12. J. Prvinšek, 13. Miklavčič, 14. Šmigor, 15. S. Jeraj.

● ŠAHOVSKE VESTI

Šah

Hitropotezni turnir ŠD Vrhnika za september je bil 2. septembra v Domu JLA. Sodelovalo je osem šahistov. Prvi je bil Denis Arčon s 6 točkami pred Petrom Kobalom s 4,5, Mlinarjem, Jerebom in Romom s 4 točkami.

Obvestilo

ŠD Vrhnika organizira odprto občinsko prvenstvo za leto 1984. Prvenstvo se igra dvakrat na teden v prostorih doma JLA. Začne se v ponedeljek, 8. 10. 1984 ob 17. uri v Domu JLA. Vabimo vse šahiste, da sodelujejo na turnirju!

Šahovski klub Borovnica je imel redni občni zbor 7. septembra

Dogovorili smo se o delu šahovskega krožka v osnovni šoli.

Potem smo poročali o delu, sodelovanju na vseh pomembnejših tekmovanjih, zlasti na ekipnih, kjer smo dosegli lepe rezultate.

Za delo do prihodnjega leta smo se dogovorili takole:

— V drugi polovici meseca oktobra bo prvenstvo Borovnice za posameznike.

— Po končanem prvenstvu Borovnice bo organiziran drugokategorniški turnir.

— V počatitev dneva republike bo organizirano ekipno tekmovanje.

— Zaključno Notranjsko hitropotezno tekmovanje za posameznike bo v Borovnici, 9. 12. 1984.

— Vsako drugo nedeljo v mesecu bo hitropotezno tekmovanje.

Za novega predsednika ŠK Borovnica je bil soglasno sprejet Mitar Bajunović.

B. H.

OBVESTILO

Obveščamo vse šahiste, da so igralni dnevi v Šahovskem klubu Borovnica po starem urniku.

TOREK: 18. do 22. ure
PETEK: 18. do 22. ure
NEDELJA: 9. do 12. ure.

Organizirali pa smo tudi redna brzopotezna tekmovanja, ki bodo vsako drugo nedeljo v mesecu v ŠK Borovnica. Začetek bo drugo nedeljo v oktobru, 9. 10. 1984, zaključek pa bo drugo nedeljo v mesecu maju. Tekmovanja bodo ob 9. uri. Najboljšim bodo podeljene lepe nagrade.

VABLJENI

Balinarji in nogometaši končali tekme

Občinske sindikalne športne igre so sredi razmaha. Končana pa so že tekmovanja v malem nogometu in balinanju.

Vrstni red v nogometu: 1. LIKO II., 2. LIKO I., 3. IUV, 4. Občinski upravni organi, 5. Kovinarska, 6. Zavod za načrtovanje.

Vrstni red v balinanju: 1. Kovinarska I., 2. Komunalno podjetje, 3. Droga, 4. Kovinarska II., 5. LIKO II (Verd), 6. Občinski upravni organi, 7. LIKO I. (Borovnica), 8. Fenolit.

Strelci na republiškem prvenstvu

Ekipa SD Vrhnika se je v jesenski sezoni udeležila treh večjih tekmovanj in dosegla naslednje rezultate:

MK puška (3x20) — 22. mesto, (republiško prvenstvo), vojaška puška — 26. mesto, (republiško prvenstvo).

MK puška (40 leže) — 31. mesto, (tekmovanje za pokal RSZ).

Vse tri ekipe so tekmovale v naslednji sestavi: Boris Šinigoj, Srečo Skodlar, Bojan Lampreht in Stojan Rus. Doseženi rezultati nas uvrščajo v zadnjo četrtino slovenskih strelcev, to pa je le odraz stanja strelskega športa v naši občini. Zahvaljujemo se Občinskemu štabu TO, ki nam je s svojim orožjem omogočil nastop na rep. prvenstvu tudi z vojaško puško.

Ž. A.

Turnir »Bistra 84«

Športni delavci rekreacijske skupine »ŽABA« iz Bistre so priredili 25. in 26. 8. 1984 že 11. tradicionalni turnir »BISTRA 84«. Nastopilo je osem ekip, ki so bile razdeljene v dve skupini:

Vrstni red je bil naslednji: 1. OPTIMIST! — Borovnica, 2. AVTOPREVOZNIK — Borovnica, 3. RS »ŽABA« — Bistra, 4. IGRAD — Vrhnika, 6. MICHELIN — Breg, 7. Gostilna MARINČIČ — Verd, 8. PENAROL — Borovnica.

DUŠAN MIKLOŠIČ

Planinski krst na Krnu

Naš pohod na Krn

Pravijo, da se dober organizator že rodi. Nedvomno velja to za našega Jožeta, ki je ta planinski pohod organiziral in vodil. Če še omenim, da smo se o vsem dogovorili dan prej v prijetni družbi ob vrčku piva pri Tinki, je to za začetek dovolj.

Odhod s krpanom ob 5. uri zjutraj je pokazal, da bo naša vesela družba štela kar 17 planincev — dovolj, da bi Hrib in Kurja vas organizirala kar svojo planinsko sekcijo.

Vožnja do Ljubljane in nato do Bohinja je hitro minila. Še zadnje okrepitve s kavico v Stari Fužini in že se vzpenjamo proti Vogarju. Zanimivo — izkušeni planinec Tine že takoj na začetku poti pregleduje vsebino svojega nahrbtnika, kot da ne bi že doma vse preveril. Vedro razpoložena Dani si s tem ne beli glave, čeprav omenja, da je njeno breme, glede na malico, ki jo ima s seboj, kar pretežko. Spomnila se je, da je lansko leto poleg vsega nosila tudi težak kamen, ki so ji ga naložili skrbni kolegi, da jo močan veter ne bi odpihnil v dolino kot peresce. Ko se jim je zahvalila za izkazano pozornost, ki jo je težila lep del poti, so ji razložili, da tudi na Primorskem strehe obtežijo s kamenjem. Tedaj jo je prešinilo: pa menda ne bo tudi letos žrtev iste potegavščine (pavkar je slišala razlago, kako je Krpan tovoril bruse in kresilno gobo). In res, kot žogo velik kamen je stresla iz nahrbtnika po dveh urah hoje ob velikem začudenju vseh prisotnih. Kot peresce lahka je nadaljevala pot.

Doseči Sedmera triglavska jezera je bil cilj pohoda prvega dne. Obnovljena koča na Planini pri jezeru pa naj bi bila naša vmesna postojanka. Ta dan je ta koča gostila delavce in upokojence Integrala, ki so tu imeli srečanje. Da je bilo srečanje zares naporno, so dokazovali tisti, ki so se že vračali. Tone, ki je dolga leta vozil krpana in sedaj že uživa sadove sovjega minulega dela, pa je lahkotno primahal naproti. Da naš vodja poti res ni od muh, smo lahko videli z dialoga med njima:

— Tone, ti pa kar z nami! Zajci in rože doma te bodo že počakali!

— Ja, Jože, a misliš, da je bila moja pot iz Vrat na Triglav in nazaj v dolino samo za ogrevanje?

Tone si je ogledal veselo druščino, se popraskal za ušesom, v mislih preletel prehojeno pot v zadnjih dveh dneh in se odločil, da gre z nami. Kot da nima šest križev in nahrbtnika.

Koča pri Triglavskih jezeri je bila tudi zvečer dovolj prostorna za vse planince, ki so se odločili za prenočitev, kakor tudi za izvedbo programa, ki smo ga pripravili, da bi tudi formalno dobili štiri novopečene planince. Neutrudni Stane, ki se ni nikdar ločil od svoje kitare, je pomagal, da so tudi sosednja omizja pritegnila vedri planinski pesmi. Jože je medtem pripravil vse potrebno za sprejem naših novih planincev med naše vrste. Seveda je moral vsak posebej dokazati svoje veščine in spretnosti hoje po gorskih poteh. Tokrat v nogavicah med steklenicami z zavezanimi očmi. Še ne sprejeti kandidati so na slavnostni sprejem počakali zunaj, da niso videli kako njihov predhodnik veselo zakorači v posodo z vodo, ki so mu jo postavili ob uspešnem prestopanju zaddel poti za tretji dan. Zares ima človek občutek zadovoljstva, ko vidi veličastne gore, preko katerih se je vzpenjal, sedaj pa so visoko nad njimi tako veličastne in nedostopne. Nedvomno so s svojo mogočnostjo navdušile tudi pesnika Simona Gregorčiča, ki je ob istočasnem poslušanju šumenju Soče sestavljal čudovite stihe:

Krasna si bistra hči planin,
brhka v prirodni si lepoti,
ko ti prozornih globočin
nevihte temne srd ne moti.

Vrsno, kjer smo si ogledali rojstno hišo pesnika Simona Gregorčiča, je bila naša naslednja postaja. Kratek postanek ob spomeniku NOB nam je dal novih moči. Tudi Tinka si je poiskala prostor za počitek ob robu polnega korita z vodo. Prijeten sedež za bolj koščene in vodno hlajenje zadnjice za močnejše. Bila je med slednjimi.

Zadnja ura pred odhodom avtobusa s Kamna je bila namenjena osvežitvi v kristalno čisti Soči. Prijeten planinski izlet smo zaključili pri Bogdanu, ki nas je že pričakoval in je neumorno nosil »superce«. Tudi Tinka, ki tokrat ni nastopala v vlogi gostiteljice, je veselo pritegnila Stanetu in njegovi kitari: »Kadar boš nazaj prišel...«

JOŽE MALAVAŠIČ

Zavetišče pod vrhom Krna, kamor smo prispeli drugi dan, je bilo prijetno kljub svoji skromnosti. Nedvomno je k temu pripomogel oskrbnik, ki je s svojo vitalnostjo in dobro voljo nudil utrujenemu planincu vse za ugodno počutje. Vrh Krna nam je v jutranjih urah nudil čudovit pogled. Ravno pravo vzdušje, da naši novinci doživijo dokončen sprejem v vrste planincev. Ivanka, ki se je še dobro spomnila svojega krsta na Triglavu, ni bila niti najmanj prizanesljiva pri zamahu s koncem vrvi. Sprejem je v celoti uspel, proslavili smo ga z zadnjimi kapljicami kačje sline.

Spust v dolino Soče je bil predvideni

Razpoloženje na takih izletih je vedno prijetno in tako je bilo tudi tokrat

Pot proti Komni, Bogatinu ob lepem vremenu ni predstavljala resnejše ovire niti za izkušene, niti za novopečene planince. Le včasih je še kdo potegnil iz nahrbtnika kakšen kamen, ki se mu je znašel v nahrbtniku kot povračilni ukrep. Ivan, ki je tudi našel obtežitev v svojem nahrbtniku namesto kačje sline, pa je dejal, da se je kamen kar sam zdrobil.

Pot proti Krnu preko Peskov ima poleg svojega čudovitega visokogorskega cvetja tudi svojevrstno znamenitost, ki kaže vso bedo človeškega rodu. Granate postavljene ob poti, ostanski vojaške opreme, šrapeli granat in kosti, raztreseni po celem področju, so nema priča grozot I. svetovne vojne na nadmorski višini 2000 m. Res škoda, da ni niti enega obeležja, ki bi planincu bolj podrobno opisal te žalostne dogodke človeške zgodovine na kraju samem. Kako prav je imel pesnik Simon Gregorčič, ko je zapisal:

Za vse je svet dovolj bogat
in srečni vsi bi bili,
ko kruh delil bi z bratom brat
s prisrčnimi čutili.

Delo sekcij in klubov v domu JLA

Ritmična gimnastika: ob ponedeljkih in četrtkih od 17.30 do 19. ure v TVD Partizan, ob sredah v Domu JLA ob istem času.

Pionirski otroški zbor: ob torkih ob 18. uri v Domu.

Sekcija za moderni ples: ob sobotah v Domu, za starejše od 14 do 16, za mlajše od 16. do 17. ure.

Radioklub: ob delavnikih od 16 do 21. ure, ob nedeljah in praznikih od 9. do 11. ure.

Fotoklub: enako kot radioklub.

Šahovski klub: vsak dan od 16. do 22. ure.

Vse sekcije sprejemajo nove člane.

Razen delovanja navedenih sekcij vpisujemo v naslednje aktivnosti:

Dramska: možnost angažiranja mentorja.

Foiklorna Možnost angažiranja mentorja.

Sekcija za namizni tenis.

Recitatorska sekcija.

Dom JLA organizira tudi naslednje tečaje:

— začetni tečaj slovenskega jezika,

— začetni tečaj angleškega in nemškega jezika.

Film: risanke ob sobotah, tudi filmi za mladino, ob desetih, vstopnica 10. dinarjev.

Lutke: Mala čarovnica, ki ni mogla biti hudobna — 19. 10. 1984 ob 18. uri. v DOMU JLA, vstopnica 10 dinarjev.

Vse informacije dobite osebno ali po telefonu 751-356.

Spored vrhniškega kina v oktobru

2. 10.
torek ob 19.00 YOL — turški barvni, švicarski
Režija: Yilmaz GUNEY 1982 in Serif GOREN
V gl. vl.: Terik Akan, Necmettin Cobonoglu
Sredi septembra je v Švici umrl Yilmar Guney, verjetno za posledicami svojih zaporniških izkušenj. Obsojen je bil zaradi teroristične dejavnosti in zaradi menda nedokazanih umorov na sto let ječe. V zaporu je bil zelo aktiven in po scenariju, napisanem v zaporu je njegov somišljenik po navodilih iz zapora režiral film YOL ali POT po naše. Zaradi velikega uspeha filma je bil pogojno, začasno izpuščen in zbežal je v Švico, kjer se je končala njegova življenjska pot. Film govori o zapornikih, ki gredo »na dopust« zaradi vzornega obnašanja. Ugotovijo, da je »na svobodi« manj svobode kot v zaporu. ZLATA PALMA v Cannesu 1982, Locarno, New York, Dublin, London, FEST 1983. ZELO PRIPOROČAMO (+ + + +)

4.—7. 10.
četrtek ob 20.00 SUPERMAN 2 — amer. barvni CS
sobota ob 17.00 Režija: Richard Lester
nedelja ob 20.00 V gl. vl.: Christopher Reeve, Gene Hackman
Čeprav z zamudo — vendarle! Ne odsvetujemo (+)
sobota ob 20.00 SPET SEM SAMSKI — francoski barvni
nedelja ob 18.00 Režija: Patrice Leconte
V gl. vl.: Michel Blanc, Anemone
Dva osamljena soseda se v škripcih tako zbližata, ker v ljubezni nimata sreče. Neambiciozna komedija. Ne odsvetujemo (+)
nedelja TOM Z OČMI, JERRY S SKOKI
matineja ob 10.00 ob 16.00 Program risank, ki jih v našem kinu še nismo vrteli. Priporočamo (+ +)

9. 10.—14. 10.
torek ob 19.00 RUDARJEVA HČI — amer. barvni
nedelja ob 18.00 Režija: Michael Apted
V gl. vl.: Sissy Spacek, Tommy Lee Jones
Biografski film o country pevki Loretti Lynn. S. Spacek je za to vlogo dobila OSCARJA. Priporočamo (+ +)
četrtek ob 20.00 MANOS — BEG IZ PEKLA — it.-šp.-mehiška koprodukcija
sobota ob 20.00 Režija: Alberto Vasquez Figueroa
nedelja ob 16.00 V gl. vl.: Agostina Belli, Fabio Testi, Florinda Bolkan, andres Garcia
Pustolovski film z zgodbo iz prejšnjega stoletja, ko so v pragozdovih Amazonije začeli pridobivati gumi.
sobota ob 18.00 ŠE TOKRAT — jugoslovanski barvni
nedelja ob 20.00 Režija: Dragan Kresoja
V gl. vl.: Bata Živojinović, Aleksandar Berček, Radmila Živković, Dušan Janičijević
Socialna drama iz življenja družbenih zgubljencev. Priporočamo (+ +)
nedelja POSLEDNJA OAZA — jugosl. dokumentarni
matineja ob 10.00 Režija: Petar Lalović
Avtorji so več let snemali ta dokumentarni film o živalstvu in rastlinstvu na zaščitenem območju med Dravo in Donavo. Zelo priporočamo (+ + +)

16. 10.—21. 10.
torek ob 19.00 JEZUS KRISTUS — SUPERSTAR — amer. barvni CS
nedelja ob 18.00 Režija: Norman Jewison
V gl. vl.: Ted Neely, Cyrl Anderson, Yvonne Elliman
Zelo znana rock opera z izvrstno glasbo je tudi v filmski priredbi zelo zanimiva v svojevrstni predstavitvi Kristusovega življenja. Priporočamo (+ +)
četrtek ob 20.00 BOJEVNIKI IZ ŠAOLINA — hongkonški barvni
sobota ob 17.00 Režija: Godfrey Ho
nedelja ob 20.00 V gl. vl.: Dragon Lee, Wong Cheng Li
Nova inačica pregleda vzhodnjaških borilnih veščin!
sobota ob 20.00 NOBENO SONCE — slovenski barvni
nedelja ob 16.00 Režija: Jane Kavčič
V gl. vl.: Vesna Jevnikar, Branko Štrubelj, Vida Juvanova, Dare Valič
Petnajstletna Veronika se po končani osemletki usmerjeno izobražuje v steklarski šoli, za katero nima najmanjšega smisla in veselja. Jo bo življenje po še kakšnem spodrsljaju pahnilo na stranski tir? Čeprav je pristal v informativni sekciji na festivalu v Pulju, je v hotenjih, avtorjevi prizadetosti in tudi po obrtni plati najboljši slovenski film letos. Priporočamo (+ +)
nedelja ROBINSONOVE PUSTOLOVŠČINE — češki barvni
matineja ob 10.00 Režija: Stanislav Latal
Z animacijo lutk in risb so avtorji oživili lik slavnega Robinsona.

23. 10.
torek ob 19.00 TESSA — ČISTA ŽENA — angl. barvni
Režija: Roman Polanski
V gl. vl.: Nastasja Kinski, Peter Firth
Po klasični literarni predlogi, romanu Thomasa Hardyja posnet film o surovih in predsodkov polnih Angležih iz prejšnjega stoletja FEST 80, tri nagrade CEZAR 79, dva ZLATA GLOBUSA, trije OSCARJI. Zelo priporočamo (+ + +)

25.—28. 10.
četrtek ob 20.00 JUŽNJAŠKA UTEHA — amer. barvni
sobota ob 17.00 Režija: Walter Hill
nedelja ob 20.00 V gl. vl.: Keith Carradine, Powers Boothe
Enota teritorialne obrambe na vaji preraste v pravo vojno z prebivalci kjer se naj vaja odvija. Od devetih ostaneta živa le dva. FEST 82.
sobota ob 20.00 KAKO SE ZNEBITI SVOJEGA ŠEFA — amer. barvni
nedelja ob 18.00 Režija: Colin Higgins
V gl. vl.: Jane Fonda, Lily Tomlin, Dolly Parton, Sterling Hayden
Tri uslužbenke velike firme imajo »poln kufer« svojega težnega, nadutega šefa. Potem ko ga ugrabijo, v njegovi odsotnosti docela reformirajo delo v pisarnah. Šef pa uide... Kar duhovito, čeprav preveč ameriško. Ne odsvetujemo (+)
nedelja ob 16.00 INŠPEKTOR NERODA — francoska komedija
matineja ob 10.00 Režija: Claude Zidi
V gl. vl.: Michel Coluche, Gerard Depardieux
Nerodni in smešni detektiv dobi težko nalogo, pri kateri dela zmedo levo in desno... Priporočamo (+ +)

DIGITSTROJ
servis pisarniških strojev

MOLEK ADOLF
VRHNIKA 61360
Pionirska 7
(061) 752-604

Takoj zaposlim vestnega elektrotehnika ali RTV mehanika

Prispevek za pokopališče

Že marca so svoje prispevke za gradnjo vrhniškega pokopališča nakazali Andrej Molk, Ob potoku 63, Vujislav Živković, Butanjeva 27 in Franc Fortuna, Pot v Močilnik 5. Namesto cvetja za pokojno Dorotejo Demšar so sosedje prispevali 5.600 dinarjev, hišni svet z Ulice 6. maja 10 pa je ostanek denarja (4.000 din) od venca za pokojno Oblak Frančiško tudi namenil za mrliško vežico.

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA
KMETIJSTVA IN GOZDARSTVA VRHNIKA

Razpis 6. natečaja za pridobitev kredita za investicijske naložbe v zasebno kmetijstvo

Natečaja se lahko udeležijo posamezni kmetje in skupnosti kmetov, za naložbe v govedorejo, prašičerejo in kmetijsko mehanizacijo in drugo primarno kmetijsko proizvodnjo, če izpolnjujejo pogoje o minimalnih kapacitetah in proizvodnji, določeni v letnem planu kreditiranja investicij.

Prošnje za kredit z izdelanim investicijskim programom sprejema hranilno-kreditna služba kmetijstva in gozdarstva vsak dan od 18. 9. — 5. 10 na sedežu HKS Vrhnika, Cankarjev trg 5, vsak dan, (razen sobote), od 6. do 10. ure. Ob sredah pa od 6. do 16. ure.

V kolikor je prošnji priložen le »DODATEK« k investicijskem programu, mora biti obvezno navedeno, na kateri program se nanaša.

Prošnja za kredit mora vsebovati:
— osnovne podatke o prosilcu kredita,
— namen, za katerega se bo kredit uporabil-s predračunsko vrednostjo,
— znesek lastne udeležbe prosilca in obliko lastne udeležbe (denar, delo, material),
— osnovne podatke o kmetiji prosilca in dosedanji tržni proizvodi,
— dosedanje investicije na kmetiji — zadolženost prosilca
— predlagani način zavarovanja kredita,
— učinek in investicije oz. tržno proizvodnjo po izvršeni investiciji,
— pri gradbenih objektih je treba navesti realni potrebni znesek kredita, rok izgradnje in pričetek proizvodnje.
predvsem je treba to navesti pri novogradnjah, rekonstrukcijah in adaptacijah govejih hlevov.

Prošnji za kredit je treba priložiti še naslednje listine:
— posestni list na vpogled,
— člansko pogodbo o članstvu v organizaciji, združenih kmetov (KZ Vrhnika, TOK Gozdarstvo Vrhnika),
— letno pogodbo o oddaji tržnih viškov.

Če vloži prosilec prošnjo za kredit za novogradnjo, adaptacijo ali popravilo gradbenih objektov, mora biti prošnji priložena dokumentacija:
— predračunska vrednost z opisom del,
— specifikacija(popis) potrebnega gradbenega materiala,
— gradbeno dovoljenje ali potrdilo, da gradbeno dovoljenje ni potrebno.

Če prosi kredit skupnost kmetov, mora biti prošnji priložena pogodba o ustanovitvi skupnosti ter potrdilo, da je vpisana v register pri občinskem organu, ki je pristojen za kmetijstvo.

Prošnji je treba priložiti tudi pogodbo med skupnostjo in KZ Vrhnika o oddaji tržnih viškov.

Zunaj razpisanega roka HKS prošenj NE BO sprejemala. Prav tako NE BO sprejemala prošenj, če ne bodo izpolnjene z vsemi zahtevanimi podatki in priložena zahtevana dokumentacija.

IZVRŠILNI ODBOR HKS
KMETIJSTVA IN GOZDARSTVA
VRHNIKA

Na osnovi objave Zavoda SR Slovenije za statistiko in na podlagi 32. člena družbenega dogovora o skupnih osnovah za povračilo stroškov, ki so jih imeli delavci pri opravljanju določenih del in nalog znaša

ZNESEK
povprečnih stroškov za drugo trimesečje leta 1984

1. povprečno ugotovljeni stroški za dnevnico:	
— cela dnevnica nad 12 ur	1.060.00 din
— polovična dnevnica od 8 do 12 ur	550.00 din
— znižana dnevnica	398.00 din
2. Povprečni stroški za prenočišče	
— v hotelu B kategorije do	764.00 din
3. Kilometrina	
— za prevoženi kilometer	16.60 din/km

Navedena povračila se uporabljajo od 1. 9. 1984 dalje.
Vir. Ur. list SRS št. 28/84.

AVTOMONTAŽA LJUBLJANA,
TOZD Kovinarska, Vrhnika,
Partizanski tabor št. 1,
vabi k sodelovanju

— diplomirane strojne inženirje,
— strojne inženirje in
— strojne tehnike,

(lahko tudi pripravniki), za opravljanje del in delovnih nalog na področju konstrukcije in tehnologije karoserijske proizvodnje in strojne obdelave kovin.

V kolikor vas opravljanje dela na področju gornjega opisa zanima, vabimo vse interesente k sodelovanju.

»ŽITO« LJUBLJANA
TOZD PEKARNA VRHNIKA
Idrijska c. 12

OBVESTILO
»ŽITO« LJUBLJANA TOZD PEKARNA VRHNIKA razpisuje prosta delovna mesta:
— štiri delavke za dela in naloge v proizvodnji tortnih okraskov v slaščičarni Vrhnika

Pogoji:
— dokončana osnovna šola
— smisel za oblikovanje in veselje do dela v slaščičarski dejavnosti
— rešen stanovanjski problem

Poskusno delo traja mesec dni.
Kandidati naj prošnje pošljejo na naslov:
»ŽITO« LJUBLJANA
TOZD PEKARNA VRHNIKA
Idrijska c. 12
61360 Vrhnika
Kadrovska služba

KOMUNALNO PODJETJE VRHNIKA
Cankarjev trg 4
61360 VRHNIKA

Odbor za medsebojna delovna razmerja
KOMUNALNEGA PODJETJA VRHNIKA

objavlja
prosta dela oziroma naloge

1. VODOINŠTALATERSKA DELA
(1 delavec)
2. ZIDARSKA DELA
(1 delavec)
3. PK KOMUNALNA DELA
(2 delavca)

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja izpolnjevati še naslednje pogoje:
pod 1: KV vodovodni inštalater in 6 mesecev delovnih izkušenj,
pod 2: KV zidar in 6 mesecev delovnih izkušenj,
pod 3: končana osnovna šola.

Ponudbe z dokazili o izobrazbi naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi v kadrovsko službo Komunalnega podjetja Vrhnika.

IMP DO »IKO« LJUBLJANA n.sol.o.
TOZD IPKO PODPEČ, n.sol.o.
Kamnik pod Krimom 42
61352 PRESERJE

objavlja prosta dela in naloge za nedoločen čas:
VEČ KLJUČAVNIČARJEV
za delo v proizvodnji kmetijske opreme.

Pogoja:
— KV ključavničar
— zaželene delovne izkušnje.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema kadrovska služba, TOZD IPKO, Podpeč, 8 dni po objavi.

O izidu bomo prijavljene kandidate pisno obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi

Antonije Svete
iz Zabočevega

Iskreno se zahvaljujemo dobrim sosedom in vsem vaščanom za pomoč v času bolezni. Hvala doktorju Petrovčiču za zdravniško pomoč na domu in sestram Zdravstvenega doma v Borovnici.
Hvala župniku za lep pogrebni obred.

Svojci

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, ata, brata, starega ata, strica, svaka in bratranca

Jožeta Sveteta, st.,
upokojenega železničarja iz Brega 36

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in vsem, ki ste ga tako številno spremili na njegovi zadnji poti, mu poklonili cvetje in vence ter nam izrazili iskreno sožalje. Zahvala vsem, ki ste ga ob bolezni obiskali na domu. Posebno se zahvaljujemo zdravstvenemu osebju onkološkega inštituta in dr. Maroltu. Prav posebna hvala dr. Petrovčiču za njegovo pomoč ob katerikoli uri, še posebno pa v zadnjem trenutku. Hvala tudi duhovniku za pogrebni obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti dobrega in nepozabnega

Ignacija Suhadolnika
iz Borovnice

se iskreno zahvaljujemo dr. Petrovčiču in Pečlinovi za zdravljenje in skrbno nego na domu, vsem sorodnikom, sosedom in znancem za pomoč, vsem, ki ste se od njega poslovili, mu darovali cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala tudi g. župniku za lep pogrebni obred.

Terezija Troha in družina Novak

Organiziranje javnih prireditev

Pogosto se dogaja, da organizatorji javnih shodov in prireditev ne oziroma jih prijavljajo prepozno, zato želimo vse organizatorje: društva, osnovne organizacije ZSMS, krajevne skupnosti, organizacije združenega dela, pa tudi zasebne gostince, opozoriti na določila najvažnejših predpisov, ki urejajo to področje.

Javni shodi in javne prireditve so urejeni v zakonu o javnih shodih in javnih prireditvah, (Ur. list SRS, št. 20/73), uporaba zvočnih naprav na javnem prostoru pa v zakonu o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju, (Ur. list SRS št. 15/76).

Javne shode in javne prireditve imajo pravico sklicevati in jih organizirati občani in njihove organizacije: krajevne skupnosti, družbeno-politične organizacije, društva in občani kot posamezniki ali skupščine, (samostojni gostinci in podobno).

Javni shod je zbor občanov na prostem ali v zaprtem prostoru, ki na temelju prostovoljne udeležbe pod enotnim vodstvom izražajo svoja mnenja in stališča o vprašanjih družbenopolitične narave, (sem ne štejejo kongresi, občni zbori in podobno).

Za javno prireditev se štejejo športne in druge igre, predstave, razstave, veselice, plesne prireditve in druga zbiranja občanov zaradi razvijanja telesno-vzgojne, kulturne, znanstvene, tehnične, zabavne in druge aktivnosti tako, da je dostop k prireditvi dovoljen vsakomur.

Prireditelj mora javni shod priglasiti občinskemu oddelku za notranje zadeve najmanj 3 dni pred časom, za katerega je napovedan, javno prireditev, (teh je večina), pa 5 dni pred nameravano prireditvijo. To pomeni, da je potrebno prireditev, ki se bo odvijala v soboto ali nedeljo, priglasiti najpozneje v ponedeljek tistega tedna, prireditev, ki je napovedana za petek, pa en teden pred tem.

V priglasitvi javnega shoda ali javne prireditve, ki jo lahko poda organizator pisno ali na zapisnik v sprejemni pisarni občinskih upravnih organov, mora navesti podatke o sklicatelju oz. organizatorju javne prireditve, kraj in čas trajanja, program prireditve ter ime vodje in osebe, ki bo odgovarjala na shodu oziroma prireditvi za red in mir. Sklicatelj javnega shoda oz. organizator javne prireditve mora določiti osebo, ki bo vodila shod oziroma prireditev in organizirati rediteljsko službo.

Vodja prireditve je odgovoren za pravilen potek prireditve in red na njej ter skrbi, da poteka ta v skladu s programom. Pravico ima prireditev prekiniti ali zaključiti in tudi pravico, da se prekinjena prireditev nadaljuje, če je bil vzpostavljen red. Pravico ima izključiti udeležence, ki zmotijo red in ki se morajo takoj odstraniti. Če pride do nereda, ki ga rediteljska služba ne more odpraviti, ali nereda, ki ogroža osebno varnost ljudi, javni red in mir, varnost premoženja ali družbeno in zasebno premoženje, mora vodja prireditev takoj prekiniti in o tem obvestiti postajo milice.

Udeleženci javne prireditve so dolžni upoštevati ukrepe, ki jih odreja vodja shoda ali reditelji zaradi vzdrževanja reda. Reditelj mora imeti na rokavu viden znak REDITELJ in ne sme biti oborožen.

Postaja milice sodeluje z organizatorjem javne prireditve ter skrbi — s potrebnimi ukrepi — za vzdrževanje javnega reda in miru. Poudarimo naj, da je vzdrževanje javnega reda in miru prvenstveno naloga organizatorja prireditve.

Kadar se na prireditvah uporabljajo zvočne naprave, je potrebno za to posebno dovoljenje občinskega oddelka za notranje zadeve, še posebno v času med 22.00 in 6.00 uro zjutraj. V teh primerih se morajo zvočne naprave uporabljati tako, da ne motijo drugih ljudi v okolju, upravni organ pa lahko izda navodila o načinu uporabe zvočnih naprav, ki morajo ustrezati dogovorjenim normam uporabe in predpisom o preprečevanju prepovedanega hrupa.

Ogrevanje le s čisto računico

Ko govorimo o gospodarjenju s stanovanji ne moremo mimo Zakona o stanovanjskem gospodarstvu, ki je že leta 1981 zavezal vse lastnike stanovanj in stanovanjskih hiš v družbeni lasti, da jih prenesejo v upravljanje skupnostim stanovalcev. Po zakonu so se bile te skupnosti dolžne organizirati do začetka leta 1982 in to v hišah z več kot petimi stanovanji. Na Stanovanjski skupnosti ugotavljajo, da so v glavnem ustanovljene.

Te skupnosti stanovalcev pa se čedalje bolj otepajo s težavami pri gospodarjenju s stanovanji. Nedvomno je več vzrokov za to, med najvažnejšimi pa je prav gotovo še vedno ostajanje na starem načinu plačevanja stanarine. Stanarine še vedno niso ekonomske in razen za najnujnejša manjša popravila nimajo dovolj denarja. Sreča je, ugotavljajo na Stanovanjski skupnosti, da imamo relativno nova stanovanja, ki niso potrebna večjih popravil.

V nasprotju s stanarinami pa je ogrevanje postavljeno na povsem čisto ekonomsko računico. Stanovalci morajo plačati vse stroške in često tega nočejo razumeti. Kurjava pa se iz dneva v dan draži in ponekje je ogrevanje celo trikrat dražje od stanarin. Znano je, da je ogrevanje s kurilnim oljem najdražje. Imamo pa največ takih stanovanjskih blokov, ki kurijo z oljem. Starejši bloki niso grajeni v skladu s predpisi o toplotni zaščiti, zato so med posameznimi bloki razlike v porabi kuriva in seveda tudi različno plačevanje ogrevanja. Stanovalci ponekod nočejo plačati ogrevanja, pravijo da je predrago. Tudi v soseski Gradišče so si v posameznih stanovanjskih blokih ceno ogrevanja prikrojili po svoje. Stanovanjska skupnost je izračunala stroške za kurjavo, vendar so v nekaterih blokih stanovalci plačevali manj od dejanskih stroškov. Prišlo je do primanjkljaja, ki ga bodo morali stanovanjski skupnosti nadomestiti. Doslej je ta namreč kreditirala nabavo kurilnega olja. Čeprav je centralni hišni svet v Gradišču sprejel sklep o realni ceni ogrevanja, so se v posameznih bolkih odločali o nižjih cenah za ogrevanje. Nekateri so dvomili v resnično porabljenost kurjave. Zato je dvom razblinila samoupravna delavska kontrola, ki so jo imenovali stanovalci in je ugotovila, da je poslovanje pravilno.

Vnaprej ne bo Stanovanjska skupnost več kreditirala nabavo kurjave in jo bodo stanovalci oziroma hišni sveti lahko nabavili le toliko, za kolikor bodo imeli denarja. Na kratko, če bodo plačali oziroma nabavili olje, se bodo greli, drugače pač ne. Tako kot lastniki individualnih hiš ali stanovanj!

Hišna samouprava sloni le na plečih nekaj posameznikov, no, predvsem delo. Tudi to je eden ključnih problemov gospodarjenja s stanovanji. Tudi v Gradišču je tako, pravi predsednik centralnega hišnega sveta Dušan Perić. Nekaj entuziastov praktično postori veliko, pravi Dušan. Veliko so jim pri urejanju okolice v Gradišču pomagale Usnjarna, Gozdno gospodarstvo, Obrtni center, Komunalno podjetje in seveda Stanovanjska skupnost. Čeprav so vložili veliko truda (naštel je le nekaj najprizadevnejših; Franca Malovrha, Franca Lukmana, Sreča Kajtna in še nekatere) pa nekateri stanovalci malomarno ravnajo z družbeno imovino.

OB DNEVU KS DRENOV GRIČ — LESNO BRDO OTVORITEV ŠPORTNEGA PARKA

S prostovoljnim delom do družbenega standarda

V slogi je moč, pravi slovenski pregovor, ki se je spet enkrat potrdil v KS Drenov grič — Lesno brdo. Športni park so odprli ob prazniku krajevne skupnosti. Da je pri delu sodelovalo res veliko krajanov, priča že samo število priznanj in nagrad, podeljenih ob otvoritvi.

Športni park so začeli graditi z minimalnimi sredstvi: dva milijona dinarjev, vsak dinar pa je oplemeniten še z dvema iz prostovoljnega dela. Pomagala je telesnokulturna skupnost, krajani z enkratnim prispevkom pa tudi krajevni samoprispevek.

Lahko trdimo, da je park delo vseh krajanov, treba pa je poudariti tiste, ki so prispevali največ. To so: člani športnega društva Dren s predsednikom Mirom Grudnom, mladinska organizacija, aktivisti SZDL z Marjanom Sigulinom, člani drugih društev in drugi posamezniki.

Park bo omogočal rekreacijo krajanom vseh starosti. Ob nogometnem igrišču je prostor za balinanje, načrtujejo še teniška igrišča, igrišča za najmlajše. Športni park je pravzaprav spominski park. Zgrajen je na pobudo mladih, komunistov, borcev, KK ZSMS Drenov grič — Lesno brdo ter krajanov v zahvalo predsedniku Titu za vse, kar je storil za dobro naše samoupravne socialistične skupnosti.

M. ARSIĆ

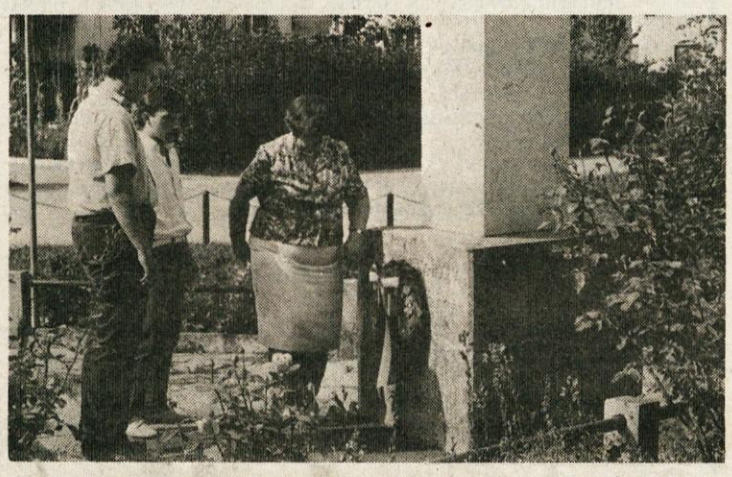

Ob krajevnem prazniku je delegacija položila venec k spomeniku na Drenovem griču

Predsednik skupščine KS Tone Jereb izroča priznanje Miru Grudnu za izredne zasluge pri izgradnji novega športnega parka.

Balinarji Drena so bili najuspešnejši na svojem novem terenu

Spet med prvimi

Deževno jutro 21. decembra. Neprijetno za pot, a kaj šele za daljše potovanje. Toda ob misli, da je trud za marljivo zbiranje starega papirja poplačan, tudi turobno vreme ni ustavilo pet učencev in njihove učiteljice Novke Babič. Odpeljali so se na Jesenice na svečano razdelitev nagrad in razglasitev rezultatov.

»Vožnja z avtobusom je hitro minila in že nas je pozdravilo hrupno železarsko mesto. Na postaji nas je pričakala skupina učencev OSNOVNE ŠOLE TONE ČUFAR. Z njimi smo odšli v šolo. Pokazali so nam učilnice in kabinete, telovadnici in 25-metrski bazen. Povabili so nas tudi v železarski muzej. Vodič nam je opisal razvoj železarstva.

Vrnili smo se v šolo in si ogledali razstavo — izdelke učencev. V lepo urejeni in zelo veliki jedilnici smo pokosili.

Na popoldanski prireditvi je predstavnik SLOVENIJAPAPIR razdelil nagrade. Z 49.880 kg zbranega papirja smo se uvrstili na peto mesto v republiki, s 70,15 kg papirja na učenca pa na četrto mesto v Sloveniji in tako prislužili 12.000 din. Skupaj z Andrejem Šifrerjem smo za konec zapeli nekaj pesmi.

Uspeh pa nas ne sme uspavati. Sklenili smo, da bomo tudi letos pridno zbirali papir. Zato bi bilo prav, da se prav vsak občan zaveda pomembnosti takih akcij in ne meče po nepotrebnem papirja v smetnjake ali pa z nejevoljo zaloputne vrata pred nosom šolarjev, ki prosijo za star papir.«

TAMARA TROHA
OSNOVNA ŠOLA
IVAN CANKAR VRHNIKA

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnika — ureja uredniški odbor: Marina Jereb (predsednik), Vida Curk, Milorad Borčič, Jakob Susman, Milan Selan, Cvetka Glumac, Franc Petelin (glavni in odgovorni urednik), Ivan Žitko tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika — Številka žiro računa: 50110-678-54000 — Telefonska številka uredništva: 751-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2 — Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.

Skupinski posnetek nogometašev Drena in veteranov Usnjarja, ki so prvi odigrali tekmo na novem igrišču

PREJELI SMO

Življenje na Logu včeraj in danes

Zakaj prebivalci Loga še vedno nimajo zadovoljivo rešenega problema preskrbe z vodo?

Že večkrat sem se namenil postaviti javno vprašanje, zakaj prebivalci naselja Log še vedno nimajo zadovoljivo rešenega tega vprašanja, tako, kot bi bilo normalno za urejeno naselje. Pri tem me je vedno ustavilo upanje, da bo za prebivalce zelo neprijetno vprašanje le rešeno, saj so krajevni aktivisti zagotavljali, da se bo z zamenjavo te in one dotrajane cevi stanje le izboljšalo. Toda izboljšanje ima v letošnjem letu, ki ga ne moremo imeti za sušno, že preveč majave in negotove korake, da bi mu občani te krajevne skupnosti še kaj dosti verjeli. Dovolj je že bilo raznih izjav in prepričanj, da je kriva suša, premajhni rezervoarji, dotrajane cevi in še kaj. Lahko je to tudi res, vendar bom vprašanje zastavil z bolj resne plati: ali si tega problema niso znali in mogli zastaviti vsi, ki so kot odgovorni ljudje v občini in morda še v krajevni skupnosti odločali o poselitvi oziroma zazidavi tega kompleksa v letih tam okrog 1971, ko so se parcele prodajale? Prav zato je danes neodgovorno prenašati takrat nerealizirane obveznosti v prihodnost.

Bodimo konkretni, saj je tudi problem preskrbe z vodo na Logu konkreten. Če je pred večjo naselitvijo obeh naselij Loga še zadostoval rezervoar, ki je bil zgrajen za potrebe nekdanjega Loga, tega s predvideno urbanistično naselitvijo in zazidavo ni bilo mogoče več pričakovati, vsaj za normalne razmere ne. Omenil sem urbanistično, kar pomeni, da naselje Log ni ilegalno pozidano, temveč po vnaprej pripravljeni in dogovorjeni urbanistični zasnovi. V ta namen so prav gotovo vsi nekdanji in sedanji kupci oziroma lastniki parcel dobili legalna (uradna) dovoljenja za zazidavo, za kar so seveda tudi morali plačati in plačujejo določene finančne prispevke, tako kot povsod drugod. Če stvari niso bile tako zastavljene, potem se postavlja vprašanje, zakaj ni bilo z urbanistično zasnovo pozidave to predvideno. Nemogoče se je danes sklicevati na nevednost in nestrokovnost reševanja tega problema, saj ga je vendar reševala vsaj formalno ustrezna občinska institucija.

Vsi takratni in še manj kasnejši kupci zazidalnih parcel so bili prav gotovo prepričani, da se s tako problematiko v tem naselju ne bodo srečevali. Navsezadnje niso prišli iz neurejenih okolij, kot bi človek sicer sklepal po odnosu odgovornih do tega ne tako malo važnega vsakodnevnega vprašanja.

Da, skoraj prav vsakodnevnega v poletnih ali zgodnjih jesenskih dneh. Vendar se skupaj z drugimi, na delovnih mestih ustvarjalnimi krajani, sprašujem: do kdaj? Mar to vprašanje res ne zasluži končnega odgovora, predvsem pa jasne in učinkovite rešitve, saj vendar tudi zaposleni s krajevne skupnosti Log prispevajo k vsakodnevnemu standardu v tej občini in verjetno še več v bližnjem republiškem središču. To pa že ni več samo lokalni problem, s katerim se bolj ali manj uspešno ukvarjajo krajevni aktivisti ali posamezniki, zadolženi za ta vprašanja. Od teh krajevnih aktivistov tudi ni pričakovati, da bodo tako v organizacijskem kot tudi v strokovnem pogledu vedno sposobni sami to rešiti. Tudi ni treba pričakovati, da bodo posamezni krajani trkali na vrata posameznih poverjenikov in jim razlagali ali se prepričevali o teh zadevah. Verjetno bi to že sodilo v milo preproščino. Po drugi strani pa se zavedajmo, da problem preskrbe z vodo na Logu ni stvar posameznikov ali skupin, ki bi po lastni volji ali razpoloženju odpirala ali zapirala rezervoar. Tega niti najmanj ne želimo niti ne moremo dovoliti. Tudi osnovna dejavnost posameznikov je v mnogočem odvisna od reševanja tega problema, zato ni in ne more biti nikomur od odgovornih v krajevni skupnosti in v občini vseeno, kako je to vprašanje rešeno.

Morda pa bodo nekateri le drugačnega mnenja. Vesel bom, če bodo z močjo argumentov dokazali, da temu ni tako in ne bodo iskali zgolj aktivistične odgovore. Teh krajani niti najmanj ne potrebujemo, potrebujemo pa vsaj tako oskrbo z vodo, kot jo imajo ostali prebivalci v občinskem središču, za katerega se zbira samoprispevek. Voda je konkretna stvar, potrebna in nujna za zdravo življenje, razpoloženje in delovno ustvarjalnost. Ta pa nam je v teh ne rožnatih časih še kako potrebna. Najmanj pa tako kot v drugih krajevnih skupnostih v občini, ki tega problema ne čutijo ali ne poznajo. Tako bo tudi razpoloženje med ljudmi bolj pristno in sosedsko, brez posebnih parol in navideznega mirnega sožitja.

In ne nazadnje, saj vendar ne živimo tako daleč od republiškega središča, da ga ne bi videli, če skoraj vsakodnevno doprinašamo v njem ali ob njem tudi tisti delež družbenega prihodka, ki je namenjen za reševanje osnovnih življenjskih pogojev v bivalnih okoljih. Med te pogoje pa spada v prvi vrsti voda. Zato kot občan, krajan in plačevalec samoprispevka za vodo v tej občini sprašujem, do kdaj ostaja to vprašanje odprto.

IVAN STRGAR